

I G H Z S C

I 6 I 4

Homilet. Luther. 157.

Homilet: 16

Εν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, Ἀμήν.

DISPOSITIONES
Evangeliorum Dominicalium,
Ordini in sacris Concionibus observando,
accommodatæ,
ET
Tabellis synopticis comprehensæ,

M. CASPARO WAGNERO
Augustano, Θεολογικῆς **JESU CHRISTI** mini-
stro Kembergæ & Gomlovix, in Saxonia,
1. Corinth. 14, 40.
Omnia decenter, & ordine fiant in Ecclesia.

Cum Gratia
Electoris

Et Privilegio
Saxonix.

I 6

I 2.

VVittebergæ, Sumptibus & typis Johannis Gormanni.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

NOBILISSIMIS, AM-
PLISSIMIS, REVERENDISSIMIS,
Clarissimis, Doctissimis, Prudentissimisq; Viris ac
Dominis, Dominis Præsibus, & Electoralis Sa-
xonici superioris Dresdensis Consistorij, Asses-
soribus dignissimis, fidelissimis, vigilantissimis,
Dominis suis plurimum honorandis:

*Gratiam & pacem à CHRISTO. JESU Prin-
cipe pacis plurimam.*

ON tam Proverbij, quam Symboli
loco, Viri Excellentissimi atque Ma-
gnificentissimi, usurpari illud solet:
ORA & LABORA. Quo sanè, de
suo, omnium promiscuè ordinum
homines, admonentur officio: cum primis autem
ministri Ecclesiae & *VERBI* præcones. His enim
vel maximè & orandum, & indefinenter laboran-
dum esse, ipse *CHRISTUS* suo tum Exemplo
tum præcepto docet, inculcat, suadet.

Quod cum ita sit, *DEUM* Ter-Opt. & Max.
ardentibus votis quotidie invoco, ut ipse ministerij
mei conatibus clementer ex alto benedicat. Nec

A 2

frustrà

frustrà preces fieri, inanemve esse laborem meum,
in *DOMINO*, (cui laus sit & gloria sempiterna) in-
dies magis magisq; deprehendo. Qua de causa, ut
sacri ministerij Candidatis, quoddam quasi imitati-
onis calcar adjicerem, synopticas hasce meas Ev-
angeliorum Dominicalium Analyses, in lucem e-
didi.

Quas jure merito Amplitudinib. Vestris do, di-
co, consecro. Non enim sum nescius, quæ, qua-
lia & quanta *DEUS* Ecclesiæ suæ Beneficia, curâ
largiatur Vestrâ atq; diligentia: quod grato animo
agnoscendum, ac nunquam non omnibus modis
prædicandum arbitror.

Ut verò clementi & benignâ fronte illas Ampl.
Vestræ accipiant, meq; sibi commendatum habe-
ant, vehementer etiam atq; etiam submissè rogo.

Gratia *DOMINI* nostri *JESU CHRISTI*, &
charitas *DEI*, & communicatio Spiritus Sancti, sit
cum omnibus Vobis, Amen.

Kemberga, 10. d. Julij, Anno 1618.

Amplitud. Vestr.
Subjectis.

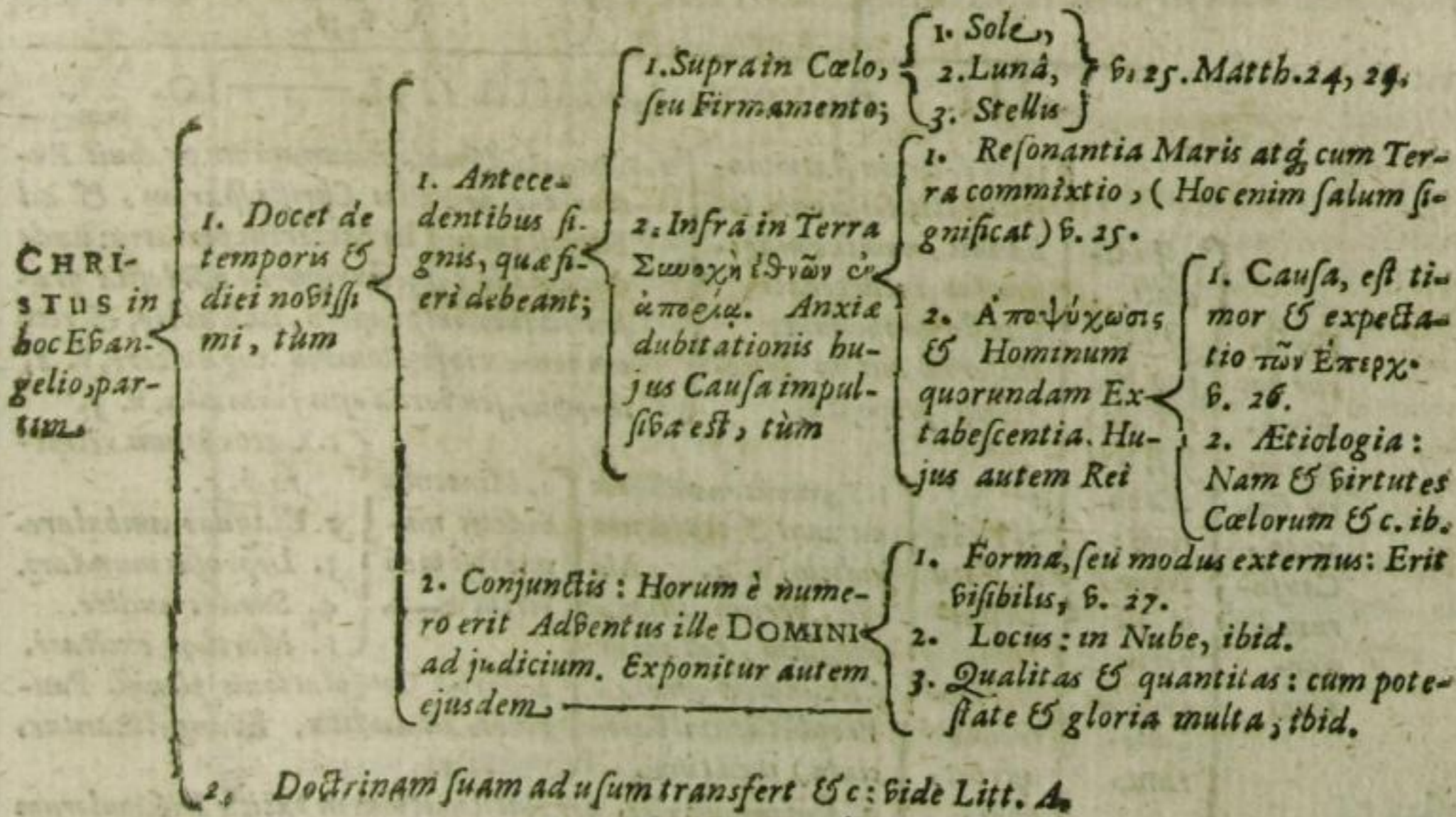
M. Caspar VVagner
Diaconus CHRISTI.

Dominica I. Adventus, Evangel. Matth. 21, 1—9.

Analysis Evangelij typica.

II. Adventus: Luc. 21, 25—36.

1. *Propositio, circumstantia temporis illustrata: Tunc, cum tempora incipiant fieri tristissima, Christianos suscipere, i. e. latiss. animo esse debere, c. 28.*
2. *Ratio ab Utili: quoniam appropinquet illorum Redemptio, ibid.*
3. *Illustratio parabolica, à sicu & reliquis Arboribus. Membra Parabolæ duo sunt:*

1. *Exordium attentionis, à sempiterna Dicentis veritate sumtum, v. 32. 33.*
2. *Propositio, à τὸ ἀντιθετικῶν Excessus & Defectus Temperantiæ. Cavete, ne corda, inquit, vestra graventur;*
3. *Ratio, à periculoso: subitusq; vobis ingruat dies ille, v. 34.*
4. *Ætiologia, à simili petito ab Aucupio, v. 35.*

1. *Tempus, quando sit vigilandum: Omni tempore, v. 36.*
2. *Faciendum: Vigilate. Notatur autem*
2. *Causa;*

III. Adventus, Matth. 11, 2. — 10.

1. *Τὸ ἐῖς, in statu conjecturali, Discipuli Iohannis, nomine magistri sui incarcerati, Christo proponunt. Observa autem Questionis proposita,*
1. *Ἀφορμὴν & occasionem, quam præbuit Rumor ille, de Factis Christi sparsus, & ad Baptistam usq; in carcerem perlatus: unde certam ille conjecturam de Messie præsentia suos vult capere, imò abire, & rem omnem ex ipso Domino cognoscere, v. 2.*
2. *Μορφῶν, seu verba ejus formalia, v. 3.*
1. *Κατασκευαστικῶς ex aurium & oculorum iudicio, v. 4. Me esse verum illum Messiam, testantur (secundum omnia Prophetarum Vaticinia) meatum,*
1. *Miracula videtis nãque ipsi meã virtute: —*
2. *Verba Consolationis pleniss. Pauperes, ut auditis, Evangelizantur, v. 2.*
2. *Ἀνασκευαστικῶς, per Anticipationem tacite Discipulorum Objectionis, de vili & servili formã suã occurrendo, his verbis: Et beatus, qui non offensus fuerit in ME, v. 6.*
2. *Demonstrativo. Salvator namq; à discessu Legatorum, v. 7. Sermonem de Iohanne ad populum habet ἰχθυῶν ἰσχυρῶν. Vide Lit. B.*

1. *Judiciali.*
Questio n. est de JESU Nazareno: Num is sit verus Messias
Cæterum

1. *Quæstio n. est de JESU Nazareno: Num is sit verus Messias*
Cæterum

1. *Kar,*

B

- 1. Κατ' ἄρσιν vitiorum quorundam. Negat enim in ipso reperisse quod multi quæsierant: veluti
  - 1. Inconstantiam Confessionis de Christo, (Joh. 1. 19. 20.) quam metaphoricè per interrogationem DOMINUS à Baptista removet, v. 7.
  - 2. Mollitiem aulicam, v. 8. Carcer testis est, vult dicere, &c.
- 2. Κατὰ ἴσιν de dignitate & excellentia Officij eius plus quàm Prophetici. Commendationis partes duæ sunt:
  - 1. Propositio, προσαποδοσει constans, v. 9.
  - 2. Ratio ἰγγραφοῦ. v. 10.

IV. Adventus, Johann. 1, — 19. 28.

Tres sunt Evangelij hujus (ut omnis aliàs justæ, secundum Philosophum, & integræ Orationis) Partes. Apostolus nãque & Evangelista, Johannes;

- 1. Exordij loco Summam ejus breviter exponit. Testimonium sc. esse, quod rogatus sibimetipso Johannes B. coram Legatis Judæorum, perhibuerit, v. 19.
  - 1. Κατ' ἄρσιν. Afferit enim Johannem triplici Sacerdotum Interrogationi, tergemina opposuisse Negationem: Se non esse, neque
    - 1. CHRISTUM, v. 20. quem oblatum sibi honorem (soli quippè JESU Naz. competentim) totis detrectasse viribus inibi figuratè, per Schema ἀναδιπλώσεως, ἢ παλιλογίας, scribitur.
    - 2. Eliam, v. 21. Quoad ejus Personam videlicet, licet Spiritu & virtute Elia venerit Luc. 1, 7. unde venturus etiam Elias dictus legitur Matth. 11, 9. 14.
    - 3. Prophetam, ibid. Talem nempe, qualem ipsi Eum forte esse opinati sunt: aliàs verè Prophetam, Luc. 1, 76. Matth. 21. 26. Imò plus quàm Prophetam fuit, Matth. 11, 9.
  - 1. Occasionem, Iohanni Instantiã Legatorum αἰπολογικῆν præbitam, v. 22.
    - 1. Ἀπόφασις Phariseorum, quã ex ejus trina τῆ μὴ remotione, negant (siquidem interrogatio hoc loco vim negationis habet) licitum ipsi esse baptizare. v. 25.
    - 2. Κατάφασις Iohannis. Respondet enim Adversarijs per Inficiationem, propter Ministerium suum, ab ipso sibi injunctum Christo, Domino, v. 26. cujus
      - 1. Ignorantiam affectatam Judæis objicit, v. 26.
      - 2. Præstãtiam extollit, per
        - 1. Descriptionem ejus, secundum prius & posterius, v. 27.
        - 2. Comparationem minoris cū majore, ibid.
  - 2. Κατὰ ἴσιν. Ponit autem
    - 2. Confessionem ipsam τῆ π, auctoritate Esaiæ munitam, v. 23. Incidit hic in statu juridicali, Expositio de Baptismo Iohannis, & commemoratur;
- 3. Concludit, facta Loci, in rei gesta confirmationem, mentione, v. 28.

In Feste

Exponitur hoc Evangelio, VERBI (Job. 1, 14.) CARO factum

1. Nativitas, secundum Circumstantias suas:

1. Temporis, quando DEUS, Homo natus sit: Tunc, cum primum Decretum à Cæsare Augusto exiret, ut censeretur totus orbis, v. 1. Decreti

1. Promulgatio, præside Syria Cyrenio v. 2.
2. Executio, v. 3.

Gen. 49, 10.
Mich. 5, 1.

2. Loci, ubi sit facta Nativitas: Bethlehem, v. 6. 7.

3. Personarum seu Parentum; ut sunt:

1. Joseph, Pater Christi putativus, Luc. 3. 23. Cujus obedientia ad Imperatoris mandatum hic valde commendatur: quod cum desponsa sibi uxore, eaq; pregnante, de Nazareth Galilææ, in Judæam Bethlehemum usq; profectus est, v. 4, 5.

2. Virgo Maria DEIPARA, v. 5. quæ de tria recensentur:

1. Quod cum Bethlehemi esset, ipsæ dies pariendi completi sint. v. 6.
2. Quod pepererit Filium, suum primogenitum.
3. Quod infantem fasciis involutum, in præsepi reclinaverit, facti hujus ratione unâ redditâ, v. 7.
(NB. τὸ αὐτῶς: — Pauper ubiq; jacet)

Es. 7, 14.
Heb. 7, 3.
Es. 7, 14. &
Heb. 1, 6.

2. Revelatio. Attendatur ejus;

1. Materia circa quam, sive Personæ, quibus revelatio primò omnium facta est: Ha pastores fuisse dicuntur, officium suum, noctu etiam, diligenter facientes, v. 8.

2. Organon & nuncius cælestis: Angelus DOMINI, v. 9.

1. Occasio, quam ipsi præbuit timor Pastorum, ex Gloria illa DOMINI, quæ ipsos circumfulserat, perceptus, v. 9.

3. Modus, sive Oratio quæ est consolatoria, cujus observentur:

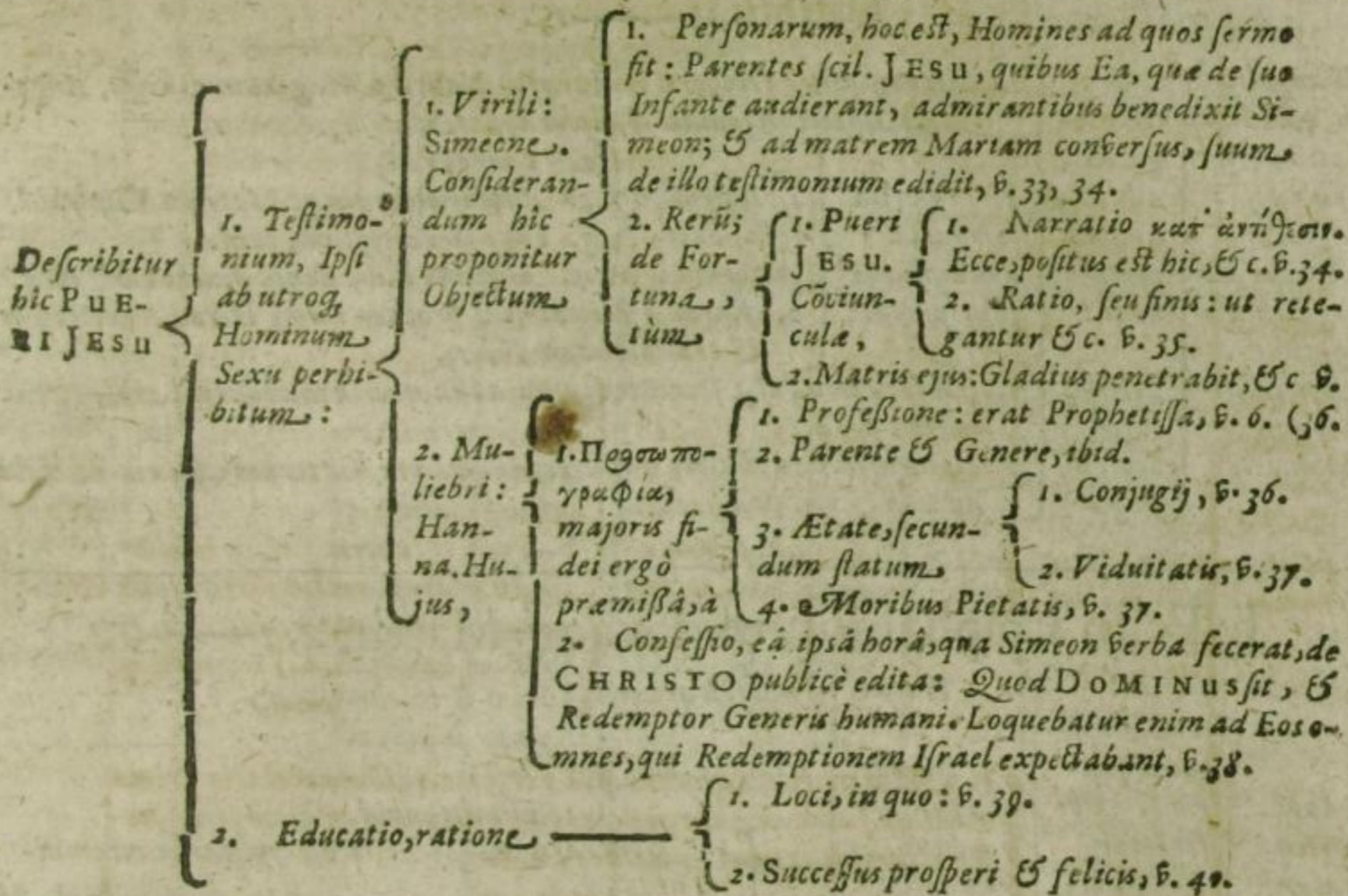
1. Partes formales quatuor:

1. Propositio: Ne time te, v. 10.
2. Narratio, cui utilitatis ratio inest, v. 10.
3. Declaratio, v. 11.

4. Confirmatio, à
1. Signo pastoribus dato, quo recens natum Salvatorem agnoscere debeant, v. 12.
2. Δοξολογία, seu hymno militiæ cælestis τρισυαγίῳ. v. 13. 14.

Domi-

Dominica à Nativitate Christi, Evang. Luc. 2, 33—40.

In Festo Circumcisionis, Evang. Luc. 2, 21.

B

Domi-

Dominica post Festum Circumcisionis, Evang.
Matth. 21, 13 — 15.

Evangeli- on, Man- datum An- geli ad Jo- seph com- plectitur, de fuga in Æ- gyptum. Annotatur autem Mandati Fugæ	1. Dele- gatio, ad quam parti- nent:	1. Circumstantia temporis nocturni. Nam à Magorum discessu, Angelus DOMINI in somnis Josepho apparuit, v. 13.	1. Instructio ipsa, Fact- endorum: 2. Ratio à Periculoso: propter impij Herodis sevitiam & crudelitatem, v. 13.	1. Surge, v. 13.	2. Assume Puerum ac Matrem illius, ibid.	3. Fuge in Ægyptum, ibid.	4. Mane illic, donec dixerot tibi, ibid.
		2. Exec- utio, hoc est, Fugæ		1. Adornatio, atq; secundum omnia illa, quæ in mandatis habebat, con- fectio, v. 14.	2. Duratio, ad obitum usq; Herodis, v. 15. Cæterum causa hujus inibi addita & reddita habetur.		

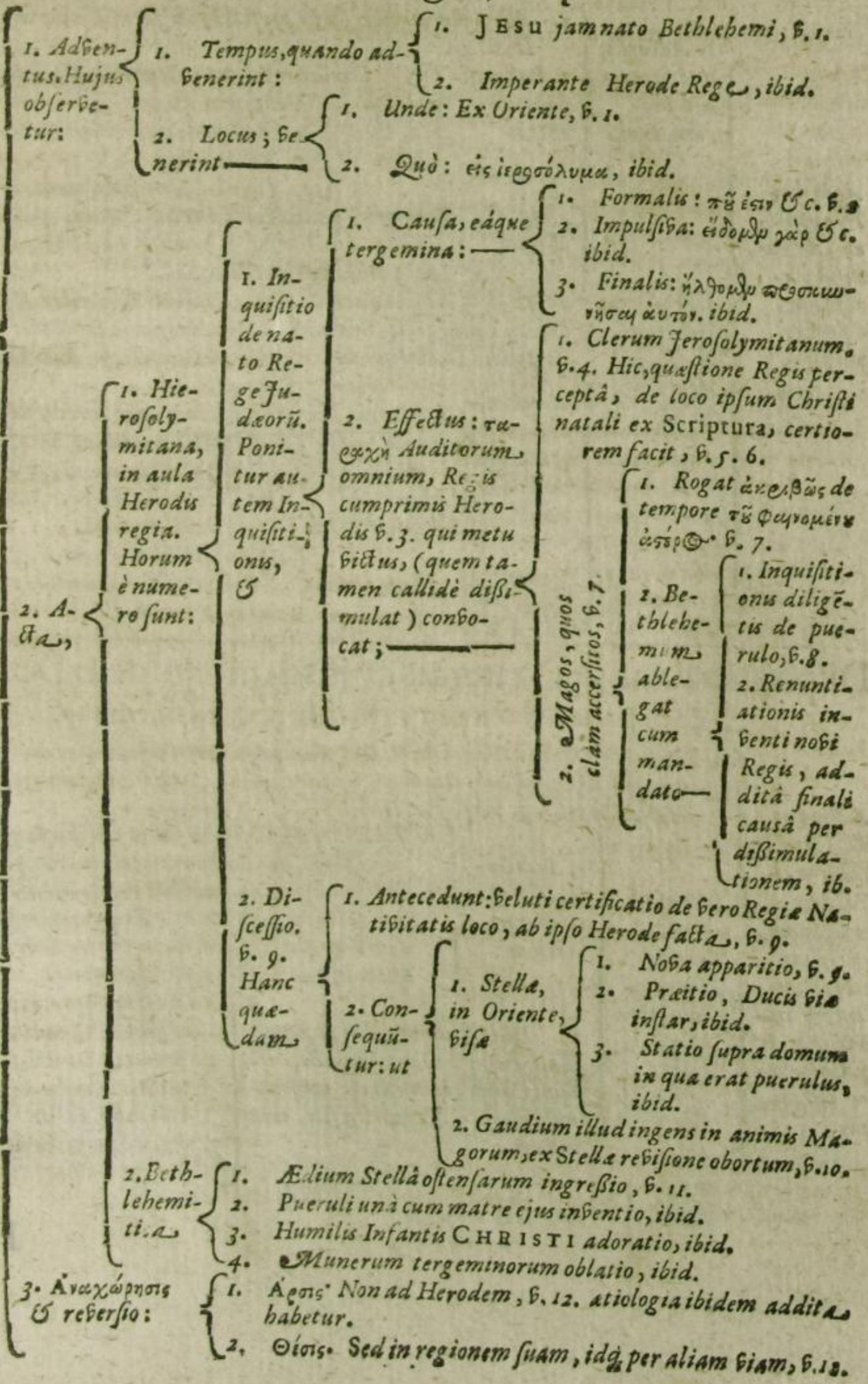
In Festo Epiphaniarum, Evang. Matth. 2, 1 — 12.

Magi Orientales JESUM Regem Judæo- rum re- cens na- tum,	1. Hieroso- lymis qua- runt. Ob- servetur Inquisitio- nis;	1. Tempus: à nativitate scil. JESU Bethlehemitica, v. 1.	2. Modus, qui fuit i- parrhaxōs v. 2. Juxta autem an- notatur Questionis motus	1. Impulsiva, v. 2.	2. Finalis, ibid.	
				1. Causa, tum	1. Generalis: ἑορτὴ Hierosolymitanorum omnium, v. 3.	1. Cleri, seu Presbyterij Jerosolymitani, v. 4.
2. Bethle- mi inveni- unt: Perpen- dantur;	1. Oc- casio,	1. Remota: Relatio illa Regia. Ec. v. 9.	2. Propinqua: Apparitio ejus Stelle, quam in Oriente viderant, quæ ceu Dux viæ illos praibat, & gaudio afficiebat maximo, v. 9. 10.	2. Magorum clancularia: quos, cognito ex ipsis prius tempore visæ Stelle, Bethlehemum, cum fraudulentissima instructione ablegat, v. 7. 8.	1. Adorant, v. 11.	2. Muneribus tergemini donant, ibid.

Alia

Alia ejusdem Evangelij Dispositio.

Describitur hoc loco Peregrinatio quadam ad natum Regem Judaeorum suscepta, circa quam tria notanda veniunt: Magorum istorum

2. Magos, quos clam accersitos, v. 7.

Dominica I. post Epiphan. Evang. Luc. 2, 41. ad fin.

<p>Agit hoc Evangelion, de Fortunâ Parentum Christi, partim.</p>	<p>1. Adversa, quò pertinet illorum, tum</p>	<p>1. Actio, seu anniversaria profectio in Jerusalem, die festo Paschali, v. 41.</p>	<p>1. Causa procreans: Remansio filij duodennis, in scijs ipsis, in Jerusalem, v. 42. 43.</p>	
		<p>2. Passio, si- ve dolor. Hujus</p>		<p>2. Effectus: { 1. Αναληθησις inter cognatos & notos, diatrias, v. 44. 2. Υποσπευσις in Jerusalem, v. 45.</p>
<p>2. Prospera: Inventus Filij, v. 46. Annotatur hic:</p>	<p>2. Προσχη. quid Puer JESUS tunc egerit. Sedens in medio Doctorum, illos</p>	<p>1. Πε- ρισσις, { 1. Temporis, quando invenerint: triduo post, v. 46. 2. Loci; Ubi. In Templo, ibid.</p>	<p>1. Audivit diligenter, v. 46. 2. Interrogavit sapienter ibid. Hinc in stuporem conversi Auditores dicuntur, v. 47.</p>	
		<p>3. Λε- χη. { 1. Matris Expostulatorium, per Interrogationem Argumento à turpi (Obelstand) munitam, v. 48. 2. Filij Apologeticum ex τὸ ἀναγκασθῆναι, v. 49. Quod licet Parentes ejus non intellexerint, v. 50. Mater tamen nihilominus Corde suo conservavit, v. 51.</p>		
		<p>4. Εξβα. JESUS cum Suis descendens</p>		<p>{ 1. Subjectus illis erat, v. 51. 2. Proficiebat, Sapientiâ, Ætate, Gratiâ apud DEUM & Homines, v. 52.</p>

Dispositio Evangelij alterius cujusdam, ejusdem Dominicæ, de Baptismo CHRISTI, Matth. 3, 13. ad finem cap.

<p>Adventus hic Christi habetur è Galilea in Iudæam ad Iohannem, baptisantem in Iordano, v. 13. Observetur autem ejus</p>	<p>1. Tempus, quando advenerit, v. 13. (Tunc nim. cum Baptista, non ad populum tantum: sed ad Phariseos, etiam ad Sadducæos, de Christo & officio ejus verba faceret, vide Matth. 3, vers. 5. 7. 11. 12.)</p>	<p>1. Iudicialis. Questio de jure vertitur:</p>	<p>1. Johannes Baptisum suum Christo denegat, à non necessario, per Comparisonem, v. 14. 2. Christus affirmat, ratione ex τὸ πρότερον in medium adductâ; cui eventus exoptatus respondet: siquidem Baptista citra ulteriorem tergiversationem DOMINUM baptisasse ibidem scribitur.</p>
			<p>{ 1. Cælorum apertio: Et ecce aperti sunt ILLI cæli, v. 16. 2. Spiritus Sancti, super DOMINUM, visibilis descensio, specie columbæ, ibid. 3. Vocis Patris cælestis auditio, v. 17.</p>

II. Post

II post Epiphan. Johann. 2, 1. — II.

Evangelion hoc, est Nuptiarum quarūdam descriptio. Habentur autem τὰ

- 1. Περὶ τὴν αἰχὴν temporis & loci, quando & ubi fuerint celebrata, v. 1.
- 2. Ποσὶ τὴν αἰχὴν quæ triplicis generis sunt:
  - 1. Neogami; Anonymi, qui Nuptiarum saltem mentione, Sponsi item, innuuntur, v. 1. 9.
  - 2. Mater DOMINI, quæ ibi fuisse dicitur, v. 1. Cognationis & administrationis ergo, ut ex v. 5. etiam colligitur.
  - 3. Vocati hospites: JESUS cum suis Discipulis, v. 2.
- 3. Ποσὶ τὴν αἰχὴν. miraculosa Aqua in vinum mutatio. Rei miraculose geste,
  - 1. Αφορμὴν & occasio, fuit defectus Vini, v. 3. Hic una ponitur:
    - 1. Intercessio Matris JESU pro Neogamis, v. 3.
    - 2. Responsum Christi ἐπινοήτων. Corrigit enim intempestivam matris interpellationem, v. 4. Cæterum responso hoc, ut nobis videtur duriusculo, adeo B. virgo non offenditur, ut potius exinde certò colligat se voti sui compotem fore: ideoq; statim ministris in mandatis dat, ut jussa filij sui diligenter expediant, v. 5.
  - 2. Μορφήν in dicendo consistit. Dixit enim JESUS, & factum est Aqua Vinum. Dicta autem ejus ad ministros ποσὶ τὴν αἰχὴν duplicia sunt:
    - 1. De implendo sex hydrias (purificationi Judaicæ destinatas, quarum singula metretas binas aut ternas capiebant, v. 6.) Aquâ &c. v. 7.
    - 2. De infundendo ex eis, & offerendo Architriclino, v. 8. qui gustato vino & Sponso accersito, de ordinis inversione cum eodem, ignorans exostulat, v. 9.
  - 3. Ἐξβαίν.
    - 1. Φανέρωσις Gloria CHRISTI, primò omnium hoc Signo facta, v. 11.
    - 2. Πίστις seu fides Discipulorum suorum in Ipsum, ibid.

III. post Epiph. Matth. 8, 1. — 13.

JESUS exaudit Preces cujusdam

- 1. Leprosi. Tria hic annotantur. Precum
  - 1. Tempus; quando precibus suis Christum accesserit, v. 1. & 2.
  - 2. Materia & forma; quid petierit, & quomodo, v. 2.
  - 3. Effectus, sive Exauditiō. Duo h. l. traduntur:
    - 1. Cura miraculosa. Contactu namq; atq; Verbo Solo DOMINI ipsum mundat, v. 3.
    - 2. Preceptum DOMINICUM,
      - 1. Fugiendis, sive de eo, à quo sibi mundatus cavere debeat: ab intempestiva nim. divulgatione, v. 4.
      - 2. Faciendis: quid ipsum facere oporteat & quare, ibid.
- 2. Centurionis pro serbo Paralytico fusas. Ponitur autem
  - 1. Locus: Capernaum, v. 5.
  - 2. Oratio Intercessoria. Hujus
    - 1. Forma, duabus constat partibus:
      - 1. Exordiolo ἐυνοίας DOMINE, v. 6.
      - 2. Narratiuncula, cui causa jubandi impulsiva inest: graviter discrutatur, ibid.
    - 2. Finis &c. vide Litt. A.

B 3

A. 2. Finis

A. 2. Finis & eventus exoptatissimus. Nam Christus suam operam, hoc est, & accessum & medelam, ultrò illi addicit, v. 7. Cæterum, status hinc incidit διχαρολ-
 γικὸς de priorè accessus spon-
 sione, quo fidem suam in Chri-
 stum egregiè declarat Cen-
 turio. Observentur;

1. Argumenta quibus fas esse, ades suas ingredi, tanto DOMINO, negat, ducta partim

2. Ἐπίχειρις Christi de tanta Centurionis in ipsum fide; qua duo membra habet:

1. Personæ proprie indignitate, v. 8.
 2. CHRISTI potestate, seu Omnipotentia, ibid. Id quod è loco comparatorum egregiè Centurio illustrat, v. 9. Si mihi, sult dicere, Homini, sub potestate constituto: tamen Servi mei obediunt: quanto magis tibi, Univerforum DOMINO, paralytis, ad nutum saltem & voluntatem, cedit &c.

1. Encomium, quo illam, coram omnibus extollit ac summè de-
 pradicat, v. 10. addit
 τὰ ἀπίστου de
 2. Præmium. v. 13.

1. Acceptatione Gen-
 tium, v. 11.
 2. Rejectione Juda-
 orum, v. 12.

IV. post Epiphan. Matth. 8, 23—27.

Evangelio hoc Navi-
 gatio que-
 dam admi-
 randa de-
 scripta ha-
 betur, & ad-
 spectandum
 proponitur
 Naviganti-
 bus

1. Persona: (Die Schifflent) JESUS & Discipuli ejus, v. 23.

1. Adversa, cuius tria sunt membra:

2. Fortuna (Zhr widerwertiger Zustand)

2. Secunda, sive Liberatio ex presentissimo vitæ periculo. Hujus

1. Αἶπὸν ποιητικὸν σεισμὸς ille magnus in Mari &c. v. 24.

2. Σωαίπρον. Somnus DOMINI profundus, ibid.

3. Ἀντικείμενον & Remedium.

1. Quaesitum à Discipulis,

2. Adhibitum (ut jam sequetur) à Salvatore, præmisso tamen Elencho, quo δειλίαν Discipulis suis ἐλιγοπίστους exprobrat, v. 26.

1. Factis: Excitatione nim. Christi è somno, v. 25.

2. Verbis: λόγων δεητικῶν
 1. Propositio: DOMINE, serva nos, v. 25.
 2. Ratio, à periculo: Perimus, ibid.

1. Modus κατ' ἐπιτύμησιν Ventorum & Maris (mit einem Tröwort) v. 26.

1. Elementis, aëris & aquæ: Tranquillitas magna, ibid.

2. Effectus, μαρτύριον
 2. Hominibus liberatis: μαρτυρίας, Interrogationis schemate expressus, quo infinitam HOMINIS Christi potentiam demirantur, v. 27.

V. post

V. post Epiph. Matth. 13, 24—30.

Agitur hac Parabolâ, de Zizani-
orum, in Regno Cæ-
lorum seu Ecclesia,

1. Ori-
gine.

1. Ἄριστος Non sunt à DEO φιλανθρώπων. Hic enim bonum semen in agro
suum dispersit, v. 24.

2. Θείος Sed ab illius ini-
mico, Diabolo, v. 25. qui

1. Dormientibus Hominibus venit, v. 25.
2. Disseminatus inter triti-
cum zizaniis, abiit, ibid. Cæ-
terum h. l. de autore inquisi-
tio à Servis instituitur, &
habetur illius

1. Occasio, v. 26.
2. Forma, v. 27.
3. Decisio Patrisfamilias, v. 28.

2. Ex-
tirpa-
tione,

1. Quæsitâ à Servis, v. 28.
2. Dilatâ à Domino, ad-
ditâ

1. Ratione à periculoso, v. 29.
2. Durationis declaratione, v. 30.

Dominica Septuagesimæ, Ev. Matth. 20, 1—16.

Docet h. l. Christus
multos ex
primis fieri
novissimos
(h. e. suo se-
vitio indi-
gnos redde-
re Regno
Cælorum.)
& Contrâ:
è novissimis,
DEI boni-
tate primos
fieri. Duo
autem DO-
MINUS illa
de re per-
trahat:

1. Τὸ πῶς
quomo-
do mul-
ti ex
primis
fiant
novissi-
mi.
Modum
Christus
parabo-
licè o-
stendit.
Para-
bola,

1. Πέ-
παις
comme-
morat
quid
Pater-
famili-
as qui-
dam
(DEUS
Opt.
Max.)
fecerit
cum

1. Vineâ sua
(id est Ec-
clesia,) quanta ni-
mirum soli-
citudine, de
cultura ejus
laboraverit. Ideoque

1. Exiisse di-
citur conducti
Operarios in
illam diversis
horis: (h. e. æ-
tatibus, tam
Mundi quàm
Hominum.)

2. Constituisse
unicuique merce-
dem suam,
partim

1. Primâ sive primo statim at-
luculo, v. 1.
2. Tertia, qua alios vidisse di-
citur stantes in foro ociosos, v.
3. quos ablegaverit ad confici-
endum opus suum, v. 4.
3. Sexta & Nona, quib. idem
fecisse legitur, v. 5.

1. Exprobrat otiosis
suam illam detestã-
dam ignaviam, v. 6.
2. Excusationem il-
lorum qualemcumq;
(da sie dem Nie-
mand die schuld
gaben) admittit,
v. 7.

1. Certam: Denarium, in
singulos dies, v. 2.
2. Incertam, justam tamen
v. 4. & 7.

2. Operarius suis, vide Litt. A.

2. Ἀπίδοσις: Sic novissimi erunt primi; & primi novissimi, v. 16.

2. Τὸ διὸν Quare contingat multos primos fieri postremos: Quia multi (sive om-
nes Debitus) vocati: PAUCI vero (sua certè culpa) electi, v. 16. Simile de ijs
qui nomina sua militie dare consueverunt. Hi omnes dato signo comparent: sed ad
nomen & bellum mittendi, multi vel emanent, vel exauktorantur. Queritur, quid
fiat? Respondetur: Non Conquistoris: sed suo ipsorum vitio fieri. Pari ratione,
non DEI culpa sit, quod multi pereant. Hic enim conducit, otiosos arguit, premia
distribuit: sed Hominum vitio, qui murmurant, ingrati in DEUM sunt, invidi in
proximum &c.

A. 2. Opera-

A. 2. Operarijs suis. His pactum fideliter servat. Jubeat enim unicuique dare mercedem suam. Observa autem,

- 1. Tempus, quando Solutio facta sit: Vespere, v. 8.
- 2. Personam per quam: Per Procuratorem Patrisfamilias, v. 8. Christum.
- 3. Ordinem, quem in reddenda mercede servari precepit, v. 8. (Huc prius dōδοσεως membrum spectat: Sic nobilissimi erunt primi.) Murmur hic oritur adversus Patremfamilias, v. 11. Et ponitur ejus causa, tum
  - 1. Impulsiva: quod videlicet primi isti spe suam exciderint, v. 9. 10. 11.
    - 1. Accusatio, quā Dominum Vineæ injustitiā impudenter arguunt: Argumento à minori ad majus, h. e. exiguo Cooperariorum suorum nobilissimorum labore, cum suo diurno et molesto, per comparationem, ducto, v. 12.
    - 2. Defensio patrisfamilias, negantis injuriam ipsis fieri
      - 1. Ex pacto, v. 13. Entbymema:
        - 1. Nonne denario pactus es mecum? v. 13. Utiq.
        - 2. Tolle itaq, quod tuum est, et abi, v. 14. (Ejicitur ex vinea, sit ex primo postremus.)
      - 2. A libera voluntate sua, v. 14.
      - 3. A jure Domini, v. 15.
      - 4. A Bonitate sua, ibid.

Sexagesimæ, Luc. 8, 4. — 15.

CHRISTUS hoc etiam loco elegantem proponit Parabolam atq, exponit: De dissimili casu Semētis. Illius autem tres sunt partes:

- 1. Αφορμή. Maximus ille populi confluxus seu concursus, v. 4.
    - 1. Agricole cujusdam Egressum, cujus notatur et
      - 1. Finis, quare exierit: Ad seminandum semen suum, v. 5.
        - 1. Malè. Nam inter seminandum aliud cecidit,
          - 1. Circa viciam, quod fuit paratim, v. 5.
            - 1. Pedib. conculcatum, v. 5.
            - 2. A Volucris devoratum, ibid.
          - 2. Super petram. Hoc enatum, propter humoris defectum exaruit, v. 6.
          - 3. Inter spinas, quæ unà enatæ, illud suffocaverunt, v. 7.
        - 2. Benè, ob bonitatem terre cujusdam, quæ semen excepit, quod enatum, fructum protulit centuplum, v. 8. Da ist er seines schadens wider herein kommen.
2. CHRISTI ἐκφώνησις, Attentionis ergo subjunctum, v. 9.
  - 1. Impulsiva, sive occasio: Interrogatio Discipulorum de Parabola: quidnam ista sibi velit? v. 9.
    - 1. Εγκώμιον φιλομαθείας Discipulorum, sive prαικτικόν, κατ' ἀντίθεσιν v. 10.
      - 1. Seminis, quod sit Verbum DEI, v. 11.
        - 1. Tri- Per quam significatur Auditores
          - 1. Τρι- Per quam significatur Auditores
          - 2. Πε- trose,
          - 3. Σπι- nosæ.
          - 4. Βο- να,
    - 2. Αλ- ληγο- εία.
2. Εκφω- σις. Ex- positionis causa.
  - 1. Formalis habet
    - 1. Τρι- Per quam significatur Auditores
    - 2. Πε- trose,
    - 3. Σπι- nosæ.
    - 4. Βο- να,

Quinquagesimæ, seu Esto mihi. Luc. 18, 31 — 43.

<p>Duo sunt Evangelij Capita primaria. JESUS namq; postremò Jerosolytam proficiscens tum</p>	<p>1. Comites suos, XII. quos habuit Discipulos, de Passione sua ac Resurrectione, erudiendos suscipit. Duo autem hic commemorantur;</p>	<p>1. Docentis fidelitas. Simpli enim ac perspicuo doctore usus, sua prædicitur</p>	<p>1. Παθήματα Hierosolymis sustinenda, tum in</p>	<p>1. Genere; Omnia illa, quæ de se, Hominis Filio, per Prophetas scripta sunt, v. 31.</p>	<p>2. Spe- uti sunt:</p>	<p>1. Traditio in manus Gentium, v. 32. 2. Illusio, ibid. 3. Contumeliosa tractatio, ibid. 4. Conspuitio, v. 33. 5. Flagellatio, ibid. 6. Occisio, ibid.</p>
<p>1. Cau- sa</p>	<p>1. Προγγυμειν, fuit JESU N. appropin- quatio Hierichuntica, quam Cæcus ille ad viam sedens & mendicans, v. 35. ex Turba prætereunte</p>	<p>1. Proditur ab ipso Oratione δεητικῆ, v. 38. 2. Obscuratur à prætereuntib. seu, ut veri- us dicam, magis illustratur. Quò enim ve- hementius increpatur ut taceat, eò fortius ad DOMINUM exclamat, v. 39.</p>				
			<p>2. Cæ- cum, quendam, viso miraculose donat. Miraculi hujus</p>	<p>2. Παγκρατικὴ est Fi- des ejus in Christum, filium David. v. 42. Hac autem</p>	<p>1. Λε- χθῆν</p>	<p>1. Προστικθόν, quo Cæcum ad se adduci jussit, v. 40. 2. Ερωτηματικόν, quid sibi adductus Cæ- cus, mendicans ille, fieri velit? v. 41. Non autem nummum: sed visus receptionem unice expetit, ibid. aliud fidei signum.</p>
<p>3. Ειδικῆ. Huc spectat Christi sub- sistentis, tum</p>	<p>2. Παχθῆν, seu ipsa Miraculi gestio, solo verbo facta: quam ipse DOMINUS fidei unice fert acceptam, v. 42. 43.</p>	<p>2. Εφέ- tus,</p>				
			<p>2. Effectus in Cæco sanato & spectatoribus: Δοξολογία DEI, v. 43.</p>	<p>2. Παχθῆν, seu ipsa Miraculi gestio, solo verbo facta: quam ipse DOMINUS fidei unice fert acceptam, v. 42. 43.</p>	<p>2. Εφέ- tus,</p>	<p>1. Occasio, quam arripuit Satan ex fame, DOMINO è jejuniis suo quadragesimali oborta, v. 2. 2. Forma, vide Litt. A.</p>

Quadragesimæ, seu Invocavit, Matth. 4, 1. — II.

<p>Evangelion hoc agit de Subductione DOMINI JESU, & ejusdem narratum</p>	<p>1. Circumstantias temporis & loci, quando & quò subductus fuerit, v. 1.</p>	<p>1. Efficientem; à quo expulsus fuerit in desertum: A Spiritu (Sancto Luc. 4, 1.) v. 1.</p>	<p>1. Occasio, quam arripuit Satan ex fame, DOMINO è jejuniis suo quadragesimali oborta, v. 2. 2. Forma, vide Litt. A.</p>

C

A. 2. For

A. 2. Forma, que in conatu Satánico consistit tripli- ei. Nam DOMINUM redde- re co- natur;

1. Dubium de voce illa cœlesti: Tu es Filius meus dilectus, Matth. 3, 17. Obser- vetur au- tem,

2. Confidentem nimis, de ea- dem voce illa cœlesti. Com- memoratur v. hoc loco,

3. Apostatam Hic demum a- pertè se prodit Spiritus men- dax quid que- rat. Hoc nim. ut Filium à Pa- tre abellat & sibi devinciat. Attendatur

1. Objectio, & Argumentum Satanicum, ab impossibili. Si Filius DEI es, jube ut lapides hi panes fiant, v. 3. Atqui hoc non potes efficere, alioqui non esurires. Ergò Filius DEI non es: sed miser tantum Homo, cui jam- jam fame moriendum est.

2. Solutio Christi, à non necessario ex Scriptura, Deut. 8. 3. Caterum cum fieri non possit, ut DEUS esuriat, Ps. 50, 12. 13 DOMINUS solummodo, quàm Homo respondet. Et argumentari videtur à minori ad majus per Comparisonem: Si Filij hominum non vivunt solo pane; sed quobis Verbo DEI: multò certè minus DEI Filius ex pane vivet. Atqui prius verum. Ergò & posterius.

1. Diaboli, tum

1. Factum idq; rursum geminum;

2. Promissum hypotheticum,

1. Personam: Abi in malam rem &c. v. 10.

2. Rem ipsam, ibid. ex Deut. 6, 13. & 10. 12. 20.

1. Abducit secum è deserto in sanctam Civi- tatem, v. 5.

2. Statuit super pinnaculum Templi, ibid.

1. Propositio: Si Filius DEI es, precipit a te deorsum, v. 6.

2. Ratio à tuto, ex Psal. 91, 11. ibid.

1. Subductio in montem valdè excelsum, v. 8.

2. Commonstratio Regnorum Mundi & Glorie eorum, ibid.

1. Negativè Christum

2. Affirmativè, κατ' ἐπιστάσει.

1. CHRISTI ἀνίστασις κατὰ τὸ βίβλον. Nam Scripturam, non Scri- pturæ quidem: sed depravationi ejus opponit, v. 7. ex Deut. 6, 16.

Reminiscere, Matth. 15, 21—28.

Mulier quaedam Chananæa, h. l. pro fi- lia sua De- moniaca, Christo sit supplex. Ponitur au- tem Oratio- nis ejus sup- plicis,

1. Occasio, quam ipsi præbuit DOMINI secessus in Partes Tyri & Sidonis, v. 21.

1. Verba muli- eris formalia, cujus due sunt partes:

2. Forma, ad quam perti- nent:

2. Intercessio Discipulorum, v. 23.

3. Instantia fa- mine, v. 25. quàm excipit,

3. Eventus, vide Litt. B.

1. Propositio: Miserere mei DOMINE, fili David, v. 22.

2. Ratio à necess. ib. observa auxesin. Summa me urget necessitas ratione

1. Subjecti patientis: Filia mea est, quæ affligitur.

2. Modi, κακῶς, gravissimè af- fligitur.

3. Efficientis Cacodæmonis.

1. Causata ex in- dignatione,

1. Silentij DOMINICI, v. 23.

2. Clamoris faminei, ibid.

2. Rejeeta à DOMINO ex loco Repugnantium. Nam cum suo officio pugnare docet, prateritis Judæis, Gentiles curare, v. 24.

1. ἀνίστασις Christi ab inhonesto, v. 26.

2. Inversio allati Argumenti ab honesto seu jure Catel- lorum, ἀγγαφῆς limitata, v. 27.

B, 3. Εβρα-

B. 3. *Eventus exoptatiss. Muliercula namque* { 1. *Deprædicatur, per Exclamationem Divinam, ob fidei suæ magnitudinem, v. 28.* { 1. *Verbis, v. 28.*
 2. *Redditur Voti sui compositionem* { 2. *Factis, ibid.*

Oculi, Luc. II, 14—28.

Com-plecti-tur hoc Evan-geli-um, Christi Salva-teris

1. *Factum mi-raculosum sive Dæmonij Eje-ctionem. Ponit-ur autem hic;* { 1. *Contenti Diaboli qualitas: Erat mutum, v. 14.*
 2. *Contentus Hominis fortuna secunda: Loquelæ restitutio, ceu ve-rum expulsi Dæmonis signum, ibid.*
 3. *Spektato-rum quorun-dam* { 1. *Judici-um, tum* { 1. *Dextrum; Turbæ admiratio, v. 14.*
 2. *Sinistrum: Blasphemia, v. 15.*
 2. *Postulatum impudens, v. 16. (cui DOMINUS alibi v. 29. & 30. respondet.)*

1. *Apo-logeti-cum. Obser-vetur δαλο-γίας DO-MINI-CÆ;* { 1. *Καπισκευή quâ DOMINUS probat se non per Beelzebub ejicere Dæmo-nia, Argu-mentis peti-tis,* { 1. *Ab absurdo, cujus duo sunt membra:* { 1. *Antecedentis positio, v. 17.*
 2. *Consequentis destru-ctio, v. 18.*
 2. *A Testimonio sibi à filiis Antagonistarum suo-rum proprio exemplo prohibito, quod non præsidio Beelzebub: sed DEI digito ejiciat Dæmonia: unde certò sequatur Regnum DEI ad ipsos pervenisse, v. 19. 20.*
 3. *A Repugnantib. Coactus cedit, mihi fortiori, v. 21. 22.*
 4. *A Contrariis: Contra me est Diabolus, & dissi-pat. Ergò non mecum colligit, v. 23.*

2. *Di-ctum tum* { 2. *Ανα-σκευή Hoc est,* { 1. *Objeçtio tacita: Atqui experientia testatur Di-abolum (sepiusculè, in gratiam alterius, sponte sua cedere, nec semper nocere aut dissipare?*
 2. *Solutio ex hujusce modi desertionis,* { 1. *Fine, v. 24. 25.*
 2. *Con-ditione, ratione tum* { 1. *Desertis Diaboli, v. 26.*
 2. *Deserti Hominis, cu-jus posteriora primis longè pejora fiant, ib.*
 2. *Παιδεικόν de verè Beatis, quinam illi sint, & quomodo cognoscendi. Παιδείας hujus* { 1. *Occasio, v. 27.*
 2. *Forma κατ' ἐπιπόρευσιν, v. 28.*

Lætare, Johann. 6, 1—15.

Evangeliom

1. Professio-
 ne sive a-
 bitu quo-
 dam & di-
 scessu, cujus
 notatur

1. Tempus: Posthac, v. 1. Finita nim. disputatione sua cum Phariseis,
 de qua precedente quinto capite Johannis.
 2. Locus: trans mare Galilee, quod est Tiberiadis, ibid.
 3. Comites: Turba multa, v. 2. propter causam inibi expressam.
 4. Πρωχθ'ε'ν. Subijt in montem, &c. v. 3.

1. Antecedunt, ut
 Deliberatio de emen-
 dis panibus & satu-
 randis famelicis. Ob-
 serva autem, in-
 stituta sit

1. Qua occasione? de qua vers. 4, 5.
 2. Quibus cum? Cum Discipulis, Philippo cum-
 primis, v. 5.

1. Dis-
 suasio
 tum

1. Philippi ex τῶ ἀδωάτῳ
 argumentantis, v. 7.
 2. Andreae, fratris Simo-
 nis, v. 8. media quidem mō-
 strantis: sed talia, ut de il-
 lorum sufficientia ipse de-
 speret, v. 9.

2. Correctio DO-
 MINI, qui expresso
 mandato suo, v. 10.
 cōtrarium innuit:
 quodq. exequun-
 tur &

1. Discipuli, v. 10.
 2. Populus nu-
 merosissimus ad
 quinq. millia Vir-
 rorum, ibid.

2. Comitantur: ut Panum
 & Piscium acceptorum

1. Benedictio, v. 11.
 2. Distributio inter populum. Discipulorum
 ministerio facta, ut quisq. capiat tantum,
 quantum desiderat, ibid.

3. Con-
 sequun-
 tur, vel-
 uti

1. Saturitas omnium, v. 12.
 2. Collectio fragmentorum, ad mandatum Christi; quā facta ma-
 jor longè copia post, quam ante cibationem apparuit, v. 13.

3. Judicium Hominum, de Christo, ex
 Miraculo illo suo haustum,

1. Dextrum, v. 14.
 2. Sinistrum, quod O-
 mniscius fugā suā illis
 monstrat, v. 15.

Judica, Johann. 8, 46—59.

Apologia
 Christi, qua
 se suamq.
 doctrinam
 defendit.
 Illius autem
 quaedam
 sunt

1. Ἀποφάνη.
 Negat enim
 DOMINUS
 se habere

1. Peccatum, ideoq.
 Antagonistas suos gra-
 vissimè peccare, quod
 sibi veritatem dicenti
 fidem non adhibeant.
 Cæterum utrumq. non
 tam dicit, quam pro-
 bat:

1. Prius illud ἰσχυρῶτατος, quā
 (quod firmissimum probationis
 genus est) ad ipsum hostium su-
 orum testimonium provocat,
 v. 46.
 2. Posterius integro Syllogismo,
 causam incredulitatis ipsorum
 unā comprehendente, v. 47.

2. Καταφάνη. vide Litt. B.

2. Dæmonium, vide Litt. A.

A. 2. Dæmo

A. 2. Demonium, autorem Peccati. Negationis hujus

1. Causa impulsiva fuit Calumnia Judaeorum, v. 48.

2. Rationes petuntur

1. Contrarijs κατ' ἀντίθεσιν. Ego non habeo Demonium: sed honoro Patrem meum. Ergò ignominia me affecistis, dum dixistis: Demonium habes, v. 49.

2. Repugnantibus. Qui Demonium habet, suam Gloriam quarit. Ego non quaro gloriam meam: sed est qui quarat & judicet, v. 50. Ergò.

B. 2. Καταφατικά. Idem namq; CHRISTUS sanctissime affirmat & confirmat, se habere

1. Verbum vitae, quod servantibus αἰωνία κληρονομία sit quoddam aeternae Mortis, v. 51. Hic

1. Judaei conantur,

2. Christus istis κατὰ τὸ πικρὸν ὀπιθεῖται

1. Probare suum illud convitium, quòd Demonium habeat κατὰ τὸ χαρμὸν, ex morte Abrahami & Prophetarum, v. 52.

2. Infringere assertionem DOMINI, comparatione minoris auctoritatis cum majore, atq; ut ipsis quidem videtur, excellentiore, v. 53.

1. Sui Caelestis (qui sibi quòd Homo etiam potestatem istam dederit salvandi VERBO credentes) de cujus notitia falsò glorientur Adversarij: se verò & nosse Eum, & Sermonem ejus servare. v. 54. 55.

2. Ipsorum, Abrahami, qui omnem honorem sibi, Hominis Filio, acceptum tulerit, cum diem suum videre unice gestiverit, cujus quoq; voti sui compos factus sit, v. 56.

2. Aliam, quam quae in oculos incurrat Naturam: Divinam scil. secundum quam prior sit ipsi Abrahamo, adeoq; ab aeterno, v. 58. Affirmativam hanc

1. Antecedit occasio, quam DOMINO praebuerunt Judaei, sua illa de aetate Christi censura, v. 57.

2. Sequitur effectus: Fulmen hostium ex pelvi, v. 59.

Dominica Palmarum, Evang. Matth. 21, 1—9.
 Synopticam hujus Evangelij Analysin
 vide supra Dom. I. Adv.

Peregrinatio ad Sepulchrum DOMINI prima hic descripta habetur, & commemorantur,

1. Persona peregrinantes, quarum exprimuntur;	1. Nomina, v. 1.	3. Ad iter preparatio, facta	3. Colloquium de lapidis revolutione.	Colloquij hujus —	1. Quando? v. 1.	2. Quomodo? ibid.	3. Quare? ibid.
					1. Tempus, v. 2.	2. Modus, v. 3.	3. Causa impuls. v. 4.
2. Res, tūm	1. Visa; Angelus DOMINI. Ponitur hic	1. Loci notatio, ubi Eum viderint: In monumento, in quod ingressa fuerant, v. 5.	2. Προσωπογραφία	Angeli à —	1. Formā, quā ipsis apparuit, v. 5.	2. Situ, ibid.	3. Habitu, ibid.
					1. Αφορμή: Pavor muliebris, ex Angelica visione obortus, v. 5.	1. Αρσιν	1. Propositio: Ne expavescite.
2. Res, tūm	2. Audita; de Resurrectione Christi à mortuis. Oratio Angeli est παρρησιακή* cujus annotatur	2. Μορφὴν quæ habet;	2. θείον	1. Angeli mandatum. Jubet enim Mulieres	2. In memoriam Discipulis cumprimis Petro Verbum Christi revocare quod dixerat: Se	1. Præcessurum eos in Galilæa, v. 7.	2. Visum irò illic à Suis, ibid.

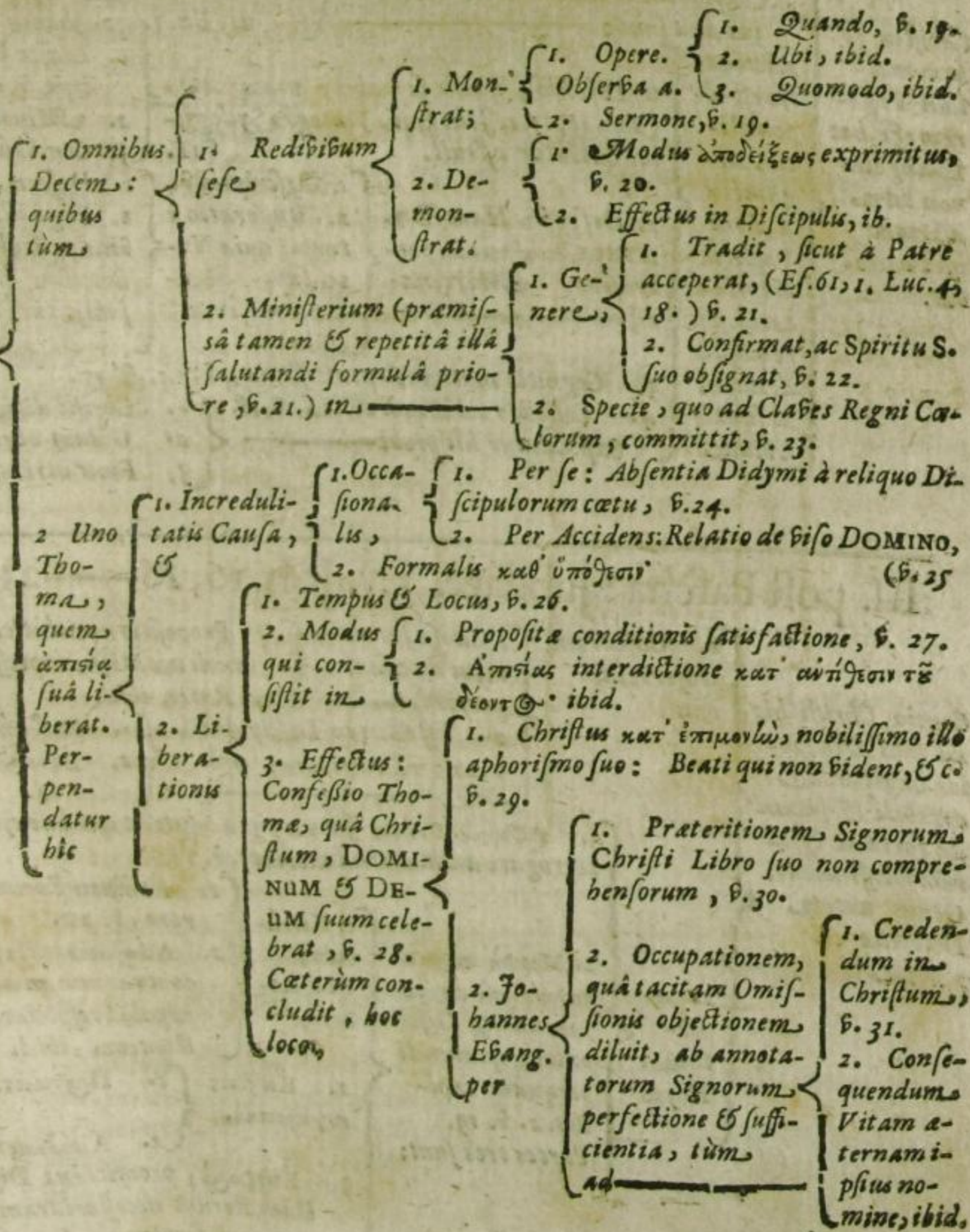
Dominica

Dominica I. post Pascha: Quasi modo geniti, Evang.

Johann. 20, 19 — 31.

Acta Christi, hoc Evangelium proponit, quae à Resurrectione sua, suis cum Discipulis & Apostolis habuit;

II. post

II. post Pascha: Misericordias DOMINI, Ev. Joh. 10, 11—16.

Christus se bonum illum Pastorem esse, hoc Evangelio non tam affirmat quam probat.

1. *Afirmatio seu Propositio apertam Confessionem habet. Partes autem ejus duae sunt:*

1. *Dilectio; quam se habere maximam (Ioh. 15, 13. 1. Joh. 3, 16.) integro Syllogismo Salvator astruit.*

2. *Defensio. Hanc DOMINUS ἀντιπροσώπως pertractat. Mercenarij*

3. *Cognitio mutua & penitissima; v. 14. & 15.*

4. *Collectio ad Unum obile, v. 16. Expendatur hic probe*

1. *Subiectum: Ego, (ἐγὼ ἰησοῦς) v. 11.*

2. *Prædicatum: Sum pastor ille (Es. 40. 11. Ez. 34, 32.) bonus, ibid.*

1. *Major Propositio videtur, v. 11.*

2. *Minor, v. 15.*

3. *Conclusio, v. 14. v. 12.*

1. *Deserit, v. 12.*

2. *Fuga illa sua extremo vita periculo obijcit, v. 12. Proximè hic causa fugæ subjicitur, v. 13.*

1. *Descriptio v.*

2. *Vituperatio à turpi: quia VISO lupo adventante miseræ Oves*

1. *Christi diligentia, v. 16.*

2. *Obvium obedientia, ibid.*

3. *Finis utriusq. ibid.*

III. post Pascha: Jubilate. Ev. Joh. 16, 16—23. med.

Soncio Christi hic ad suos Discipulos habetur: de optabili & jucunda fortuna ipsorum vicissitudine. Genus autem Doctrinae est partim

1. *Obscurum. Observetur ejus*

1. *Causa formalis cujus duae sunt partes:*

2. *Effectus in Discipulis: ἀγνωσις τῶ λεγομένων, pro-dita*

1. *Propositio antithetica, temporis & modi notatione expressa, v. 16.*

2. *Ratio, ibid.*

1. *Συζητήσις, v. 17.*

2. *Ἐξομολογήσις, v. 18.*

1. *Αφορμὴ. Γνώσις JESU, qua cognovit quod de ejus ἀνοιᾷ interrogare animum induxerint, v. 19.*

2. *Μορφή ἀεὶ κατὰληπτικὴ ἀεὶ φησὶ namq. Discipulos, quarendi perquam cupidus. 2. v. 19. Partes tres sunt:*

1. *Κατάστασις quæ habet*

2. *Ἐκθεσις συγκριτικὴ*

3. *Ἐπιφωτιστικὴ, promittens Discipulis perfectam Rerum necessariorum notitiam, suo tempore secuturam, v. 23.*

1. *Ἀντίθεσις Rerum & Personarum, v. 20.*

2. *Διόρθωσις. directionem, & in contrarium, melioremq. si Discipulos respicias, statum reductionem, ibid.*

1. *Πρότασις, v. 21.*

2. *Ἀπόδοσις, v. 22.*

IV. post

10941

IV. post Pascha: Cantate, Evang. Joh. 16, 5—15.

Christus hoc Evangelio suos edocet de Abitu sui ad Patrem, tum

- 1. Adventu: quod nim. tempus illud suum ex mundo per Passionem in gloriam (Luc. 24.) intrandi advenit. Observetur autem Doctrina hujus
  - 1. Forma, qua non simplex est: sed *ἡνωμασμένον* habet, quo praeposterum Discipulorum Studium notatur, v. 5. & 6.
  - 2. Βεβαίωσις ἀλλ' ἵνα τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν v. 7.
- 2. Fru-ctu, qui exinde ad-ipsos reduntaturus sit. Mem-bri partes duae:
  - 1. Propositio: Expedi Vobis ut Ego abeam, v. 7.
    - 1. Damni: nisi abierit: Paracletus ille non veniet ad vos, v. 7.
    - 2. Utilita-tis, si abie-rit. Mit-tā Eum ad vos, v. 7. Qui cum venerit, non erit ociosus: sed negocio-sus valde:
      - 1. Ἐλέγ-ξει τὸν κοσμὸν (hic erit subiectū ἐλεγχο-μενον.)
        - 1. Quade-re, sive Causa? De
          - 1. Peccato, v. 8.
          - 2. Justitia, ibid.
          - 3. Judicio. ib.
        - 2. Qua-re? Quia
          - 1. Non credunt in ME, inquit Christus, v. 9.
          - 2. Ad Patrem vado, & post-hac non videtis ME, v. 10.
          - 3. Princeps hujus mundi judicatus est, v. 11.
      - 2. Οδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν v. 13. Exprimatur au-tem ὁδηγίας hujus tum
        - 1. Neces-sitas, v. 12.
        - 2. Fir-mitas: quia nim.
  - 2. Con-firma-tio ἐ loco Con-trario-rum
    - 1. Spiritus est veritatis, v. 13.
    - 2. Non loque-tur (Legatus quippe) à sei-pso: sed ὁc: ibid.
- 3. Δόξα σοὶ Ἐμεῖ v. 14. addi-tur hoc etiam loco, tum
  - 1. Causa, v. 14.
  - 2. Aetiologia, v. 15.

V. post Pascha: Vocem jucunditatis, vel Rogationum, Evang. Joh. 16, 23—30

Evangelion hoc versa-tur in Ge-nere Cau-sarum par-tim

- 1. Suasorio. Christus namq. ad Preces suos, Argumentis excitat duobus gravissi-mis, petitus tum ab Utili, tum à facili. Vide Litt. A.
- 2. Demonstrativo. Siquidem Discipuli, Magistrum suum laudant & com-mendant,
  - 1. A Fidelitate in docendo. Hujus
    - 1. Occasio ab ipso Christo praebita, nar-ratiunculâ de suo in mundum adven-tu & abitu ad Patrem, v. 28.
    - 2. Forma, seu verba formalia, v. 29.
  - 2. Ab omniscientia, qua vel solâ permoti jam credant quod à Patre exierit, v. 30.

D

1. Ab

1. *Ab Utili. Forma Enthymematis:*
- 1. Antecedens, non nuda proponitur: sed ne locus relinquatur, vel
  - 2. Consequens: Quare post hac nomine meo petite, & accipietis, ut gaudium illud vestrum (de quo paulò antè v. 20. & 22.) sit perfectum, v. 24.
2. *A Facili. Cæterum Argumentum hoc Facilitatis à DOMINO ἀνασκευαστικῶς tractatur: videlicet*
- 1. Κατ' ἀφαιρέσιν generis dicendi παρημιακῶν, quod Suis antehac Discipulis difficultatis aliquid attulerit, ne omnia statim assequerentur, quæ de Patre ad eos dixerat, v. 25.
  - 2. Κατὰ ἐπιληψίαν. Tacite enim Objectioni (qua dicere & objicere poterant: Cur nos jubes Patrem tuo nomine orare? quin Tu ipsum potius qui filius ejus es dilectus, pro nobis invocato) per Insciacionem occurrit.
    - 1. Objectioni, &
      - 1. Reali, in genere: Quæcunq; petieritis &c. v. 23.
      - 2. Personali: Quæ petieritis Patrem, ibid.
    - 2. Modo legitimo: quæcunq; petieritis Patrem in nomine meo, hoc est, fiducia in nomen meum, dabit vobis, v. 23.
  - 1. Propositio: In illo die, &c. & non dico vobis quod Ego &c. v. 26.
  - 2. Ratio à non necessario. Ipse enim Pater vos diligit, v. 27. Porro paternæ hujus dilectionis ætiologia illicò additur: Amor & fides Christi.

In Festo Ascensionis Christi, Marc. 16, 14—20.

- Evangelij duæ sunt partes. Commemoratur enim CHRISTI Redivivum*
- 1. Φανέρωσιν seu Apparitionem, non simplicem & nudam: sed cum gravissimo dicendi genere conjunctam. Observetur itaq; probe Materia circa quam, sive objectum tum
    - 1. Personale: XI. Discipuli discumbentes, v. 14.
    - 2. Reale: Concio Christi &c. vide B.
  - 2. Ἀνάληψιν. Atten- datur diligenter,
    - 1. Quando & quò receptus sit DOMINUS, v. 19.
    - 2. Quidnam Idem fecerit. παραχρῆμα duo hic narran- tur
      - 1. Sessio ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ v. 19.
      - 2. Cooperatio. Discipulos namq; egressos, & prædicantes, Ubiqu; adjutus est, & confirmavit, &c. v. 20.

B. Quæ

B Quae est par- tius	1. Ονειδισ- κή· v. 14. Exprobrati- onis	1. Ἀφορμή Ἔ occasio innuitur particula distributiva ὅσπερ (qua ad praecedentem de Resurrectione Christi Relationem geminam Evangelista respicit, descriptam v. 9. ad 14.) v. 14. 2. Μορφή constat	1. Expositione REI reprehensa. Ut fuit detestanda Discipulorum 2. Restrictione ad certam Incredulitatis speciem: quod nim. His (testib. de quibus paulò antè) qui ipsum vidissent resuscitatum, non Ἔ c. v. 14.	1. Ἀπίστια, v. 14. 2. Σκληροκαρδία, causa Mali, ibid.
	2. Περσὺ- κλη· Ut ab- legatio ad predicand- um, v. 15. Annotatur autem Pra- dicatio- nis,	1. Locus: Mundus universus , v. 15. 2. Materia circa quam: b. e. Objectum	1. REI: Evangelium (presupponitur autem Doctrina Legis, nec excluditur Sacramentorum administratio) v. 15. 2. Persona: Omnis Creatura seu Homo κατ' ἐξοχὴν creatura dictus, ibid.	1. Proprius: Salus credentium Ἔ Baptizatorum, v. 16. 2. Accidental: Condemnatio Incredulorum, ibid.

VI. post Pascha: Exaudi Joh. 15, 26. 27. & 16, 1—4.

Chri- stus a- git hoc loco πρὸς ἰησοῦς, Ἔ	1. De Testi- monio suo sibi tempore per- hibendo: quod futurum sit tum	1. Divinum. Testem enim fore primarium, Paracletum illum, quem Ego, inquit, mittam vobis à Patre: hoc est, Spiritum illum Veritatis, qui à Patre procedit, v. 26. 2. Humanum, ratum tamen Ἔ idoneum: quia à conscijs ipsis profiscendum Apostolis, v. 27.
	2. De adver- sa Discipu- lorum suo- rù fortuna. Partes va- ticinij sunt quatuor:	1. Exordium Docilitatis. Causam enim seqq. predictionis finalem primò omnium indicat, v. 1. 2. Propositio δινηματικὴ ἀποσπαστικὴ ποιήσασιν ὑμᾶς Ἔ c. v. 3. 3. Confirmatio, v. 3. 4. Refutatio. Repetitione namq, ab initio posita Docilitatis, cum expositione praemissa, tacitam Objectionem quod Suis isthac ἐξ ἀρχῆς non dixerit, diluit, ducta à non necessario Argumento, v. 4.

In festo Pentecostes, Evang. Joh. 14, 23—31.

Sermo Christi in hoc Evangelio, versatur in genere Causarum, partim

1. Didascalico. Suos namq; Salvator Discipulos docet & instruit

1. Αντιπεν-
κως, de u-
noquoq;
Homine
Ipsum tum

1. Amante: quodnam
hujus sit,

1. Studium, ex quo dignoscendus, Servabit sermonem meum, v. 23.

2. Præmii-
um, quo
afficiendus

1. Pater meus diliget Eum, v. 23.
2. Veniemus ad Eum, ibid.
3. Mansionem apud eum, & c. ib.

2. Odio habente: quod sermones suos non sit servaturus, v. 24.

2. Προκαταληπ-
κως, de summa Ser-
monis, quem audi-
ant, Sui, authorita-
te, ratione Personæ

1. Efficientis, Patris, qui ipsum miserit, v. 24.

2. Conservantis &
suo loco, v. 25. pro-
pagantis, Para-
cleti illius, qui sit

1. Spiritus Sanctus, v. 26.
2. A Patre mittendus, ib.
3. CHRISTI nomine, ibid.
4. Apostolus omnia docturus, ibid.
5. Suggesturusq; omnia quæ
ipsis dixerit, ibid.

2. Deliberativo siquidem DOMINUS suis dissuadet Discipulis τὸ τῆς καρδίας ταπεινωθῆναι propter Passionis suæ abitum ad Patrem in gloriam Argumentis petit

1. Afa-
cili,
idq; du-
plici ra-
tione,
propter

1. Pacem, quam ipsis discendens relinquat; non Mundi: sed suam illam (Philip. 4, 7.) in qua facile acquirere queant. Pacem, inquit, relinquo vobis, & c. Ne itaq; turbetur cor vestrum, v. 27.

2. Reditum (Resurrectionem) suum: Audistis, & c. & VENIO ad vos. Atqui juxta illud vulgatum. **Widertommen macht! Das ihr scheiden nicht acht.** & c.

2. Ab authoritate, seu majoritate (ut ita loquar) Patris sui: Si diligetis Me (ut quidem præ se fert, tristitia isthæc vestra, ob ea quæ de abitu meo dixi vobis) gauderetis utiq; & c. Quia Pater meus, major Me est (Is enim est mittens: Ego missus, legatus, servus ejus Esa. 53, 13. Apostolus Heb. 3, 1. Atqui servus non est major, & c. Joh. 13, 16.) v. 28.

3. A fine prædictionis, qui est Fides: Et nunc dixi vobis priusquam fiat (non ut tristitia vos afficiam) sed ut cum factum fuerit, credatis, v. 29.

4. A causa suæ bonitate atq; honestate: Patiar, (Hoc enim est, quod dicit: Posthac non multa loquar vobiscum. Venit enim Princeps mundi hujus)

1. Non quasi Diabolus in me quicquam habeat (als hett er einiger Sünden halben sug vnd recht zu mir) v. 30.

2. Sed ut cognoscat mundus quod diligo Patrem, & sicut mandatum, & c. v. 31.

Dominica

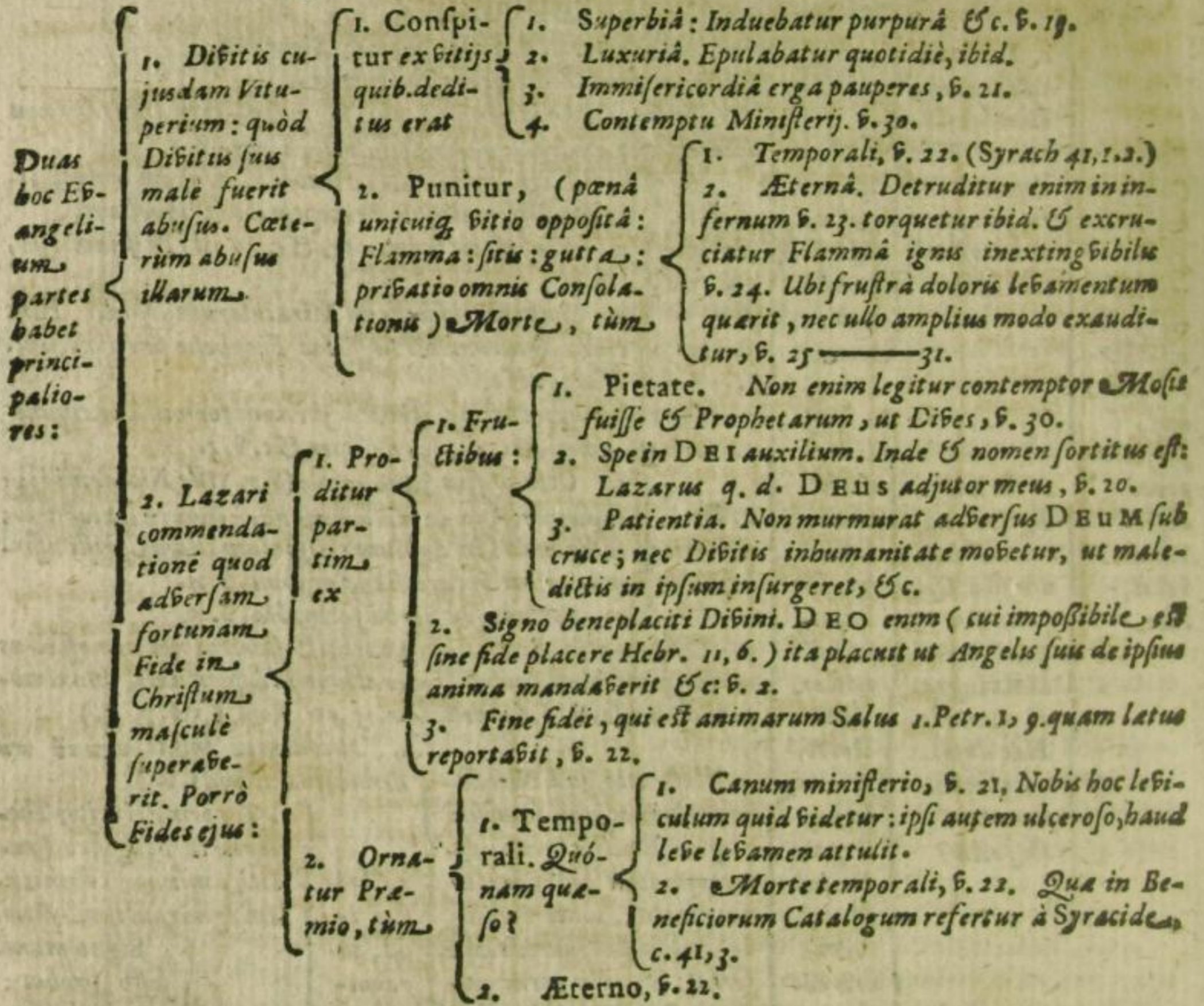
Dominica Trinitatis, Evang. Johann. 3, 1 — 15.

<p>Sermo Christi in hoc Evangelio παιδευτικός est: Materia itaque subiecta probe observanda venit, tum.</p>	<p>1. Personæ ad erudendum, susceptæ. Hac describitur in genere demonstratio, ab</p>	<p>1. Ordine Professionis: Erat Phariseus, v. 1. 2. Nomine: Nicodemus q. d. victor populi, Sigmund. 3. Dignitatis eminentiâ: Princeps Judeorum.</p>	<p>1. Facto: Convenit enim JESUM noctu, cum interdum non liceret, φιλαληθείας καὶ φιλομαθείας ἕνεκα, v. 2. 2. Exordium εὐνοϊκὸν Rabbi v. 2. quem honoris titulum Discipuli suis Præceptoribus tribuebant. 3. Propositio: Scimus te, &c. id est, Messiam esse, v. 2. 4. Confirmatio à signo Miraculorum, ibid. Hinc enim agnitum iri Messiam Prophetæ prædixerunt. Esa. 35. &c.</p>
		<p>4. Rebgestis, Hoc est laudabili, tum</p>	<p>1. DEI, Generatio illa è super-nis, sive Baptismus noster. Tra-ctatio prioris hujus Organi Divini membris cõstat, quorũ est</p>
<p>2. REI. Agitur autem de Medis sive Organis per quæ Regnũ DEI ingredi oporteat. Hac duplicia esse monstrantur. Respectu</p>	<p>2. Nostri, Fides in Christum crucifixum. At-tendatur itaq; Fidei tum</p>	<p>1. Obje-ctum } Christus } 1. Θεάνθρωπος, omnipotens. Nemo ascendit in Cælum, &c. v. 13. 2. Isq; crucifixus: quod typicè innuitur, v. 14. 2. Finis, qui est vita æterna; Ut omnis qui credit, non pereat, &c. v. 15.</p>	<p>1. Nicodemus instat αὐτὸ τὸ πᾶν denuò queritando, v. 9. 2. Christus ipsi, ju-re me-rito expro-brat, &c. 3. Turpem Principij Theologiae & Magistro Israelitico minimè cõvenientem Ignorantiam, v. 10. 4. Signo manifesto probat: quod visa & cognita referentibus fidem nõ habeant v. 11. 5. Ex effectu exaggerat per comparationẽ minoris cum majore, v. 12.</p>

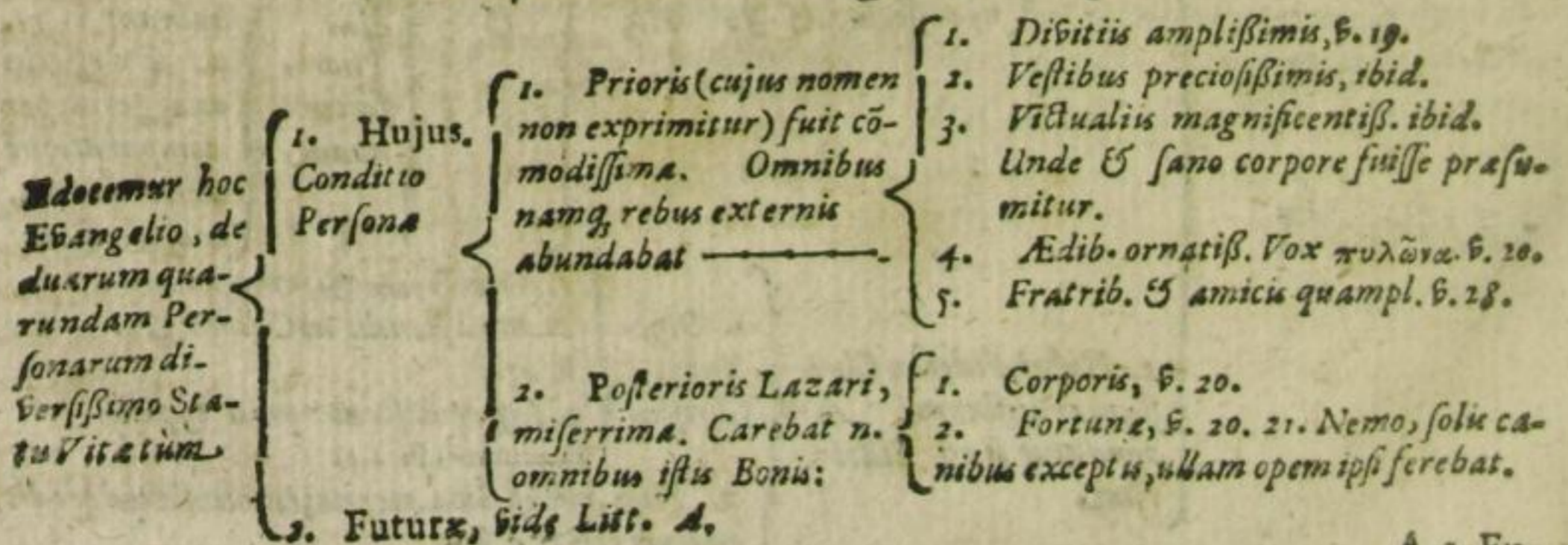
D 3

I. post

I. post Trinitatis, Luc. 16, 19—31.

Alia ejusdem Evangelij Dispositio.

A. 2. Fu-

A. 2. Futura, ubi à morte utriusq; ingens & contraria facta est mutatio. Ineffabiliter

1. Melius cum Lazaro Hic n. prior mortuus, v. 22.

1. Assportatur: { 1. A quibus? Ab Angelis (Hebr. 1, 14.) v. 22.
2. Quò? In sinum Abrahamæ, id est, requiem Crediturum animarum summam, v. 22.
2. Consolatur, παρηγορεῖται v. 25. cuius vis & proprietates omnium optimè ex opposito ὀδυώσεως intelligitur.

1. Moritur & sepelitur (er muste auch vnter die Erden hinunter etc.) v. 22. Caterùm ut mors Lazari omnium ejus malorum fuit privatio: ita occasus hujus adeptio erat Bonorum qua habebat omnium.

2. Pejor seu deterior cum Dicitur. Etenim

1. Locus: ἐν τῷ ἄδῳ v. 23.

1. Genere: ὑπάρχων ἐν βασιλείῃ v. 23.

1. Anxiè (suspicendo, clamando) querit. Hujus

1. Tempus (post festum, da es schon in spatwar) & occasio, v. 23. habetur.

2. Specie: ὀδυώσεως ἐν τῷ φλογὶ ταύτης, v. 24. Porro lebatum doloris

2. Forma cōstat Oratione petitionaria, cuius objectum

1. Personale: Abraham. Nam huic supplex sit, v. 24.

2. Reale: Missio L. v. 24. Observata expectat

1. Ad quid? ut intingat &c. v. 24.

1. Causa finalis: ut refr. v. 24.

2. Ætiologia, quia crucior v. 24.

2. Cruciat. Passio nis

2. Modus qui ex Phrasibus colligitur. Dicitur autem, in

1. Δικαίῳ versic. 25.

1. Locum, quò mitti petit Lazarum, v. 27.

2. Planel nullum invenit. Siquidem Abraham ipsi lingua refrigerium denegat ἐκ τῷ

2. Adωάτῃ v. 26. Hic κατ' ἐπιμονὴν eandem illam suam ne Lazari missionem repetitionem repetit. Verum nō pro se amplius, sed pro suis fratribus. Observataque,

2. Causam, tum

1. Impulsivam: Impietas fratrum, v. 28.

2. Finale, ut testetur ipsis. ne &c. ibid.

1. Non necessario, v. 29. Habent Mojen, &c.

2. Frustrano. Hujus

1. Occasio fuit erronea Epuloni opinio, de qua v. 30.

2. Forma, per cōparationem majoris cū minore, v. 31.

II. post

II. post Trinitatis, Evang. Luc. 14, 16—24.

Agitur hoc loco de Vocatione ad Cœnam magnam. Observanda itaq; venit Inhibitionis & Vocationis	1. Αἰτιον sive Causa	1. Efficiens, 2. Materialis, ibid. 3. Finalis: ut compareant: ————	1. Princeps: DEUS, propter φιλαυθροπικὸν Homo dilectus, v. 16. 2. Organica: Minister ejus, hora Cœnae ad vocandum, convivias emissus, ibid.	1. Propositio: ἐρχεσθε v. 17. 2. Ratio: ὅτι ἤδη ἐπὶ μὰ ἐστὶ πάντα ibid.

III. post Trinitatis, Evang. Luc. 15, 1—10.

Duo sunt Capita Evangelij primaria:	1. Ad Christum appropinquatio. Perpendantur 2. Defensio, qua in statu judiciali non tam sequam Auditores suos Christus à Pharisæorum injuria defendit. Diligenter autem observetur DOMINICÆ διχολογίας τὴν	1. Αφορμὴ & occasio: Διαγογγυσμὸς nim. & imitans Pharisæorum murmur, quod peccatores Salvator reciperet, & c. v. 2. (Hoc turpe & indignum putarunt.) 2. Μορφή sive forma, quæ est parabolica, ἀνακοινώσῃς proposita, quæ Antagonistas suos αὐτοκατακείτῃς reddit, & unâ demonstrat, venientes illos non modo admittendos: sed & fugientes tam quærendos esse diu dum reperiantur: repertos cum gaudio adducendos, & reliquos ad letitiã ob illud ipsū hortandos esse. Parabola altera est de amissâ	1. Personæ appropinquantes: Omnes public. & c. v. 1. 2. Finis accessus: ut audirent JESUM, ibid.	1. Οὐδὲ, cujus due sunt partes: 1. Πρώταις κατασκευαστικῆ τὸ δίκαιον namq; DOMINUS Argumento à cōmuni omnium sensu & consensu petito, astruit, & hostib. ἐρωτησιακῶς, majoris redargutionis ergò inculcat, v. 4. 5. 6. 2. Ἀπόδοσις ἀποσκευαστικῆ. Ne quis enim excipiat: non valere consequentiam, & c. per ἀποκατάληψιν ostendit, sibi non nisi de penitentibus sermonem esse, v. 7. 2. Drachmâ, quam κατ' ἐπιμονὴν, Salvator Parabolam subjungit, v. 8. 9. 10. ut fortius premat adversarios atq; confundat.
-------------------------------------	--	---	--	--

IV. post

109. II

IV. post Trinit. Ev. Luc. 6, 36—42.

Paranesis Christi hic habetur ad misericordiam. Prescribit autem DOMINUS	1. Modum exercenda Misericordiae. Estote Οἰκτιρ- μοες*	1. Corde nim. hoc est, verè & ex animo, v. 36. quod ipsum vocabu- lum innuit.	1. Ἀρσιν Pro- ximum te- merè non	1. Judicando, v. 37. 2. Damnando, ib.	
		2. Ore, Τῶν π κατ			2. Θέσιν Fratri delinquenti & resipiscenti, condonando, ibid.
	2. Argumen- ta αἰτιατικῶν καὶ, διὰ τὰ ab	3. Opere; Date, v. 38.	1. Mandato suo expresso, v. 36. 2. Exemplo Patris nostri caelestis, ibid.		
		1. Honesto: Hoc est,			1. Pari: v. 39.
		2. Utili: Non judicabimini & c: v. 37, 38.			2. Majori ad minus, v. 40.
		3. Comparatis: hoc est, à	3. Minori ad majus, v. 41. 42.		

V. post Trinit. Evangelion Luc. 5, 1—11.

Christus hic	1. Verbum predicat. Prædicationis	1. Objectum. Turba, quæ commendatur à flagrantiss. audiendi Verbi desiderio, v. 1.		
		2. Materia: ὅτι ἦν λέγων, ibid.		
	3. Loc- cus,	1. Communis: Stagnum Genezareth, ibid.		
		2. Proprius: Navigium. Observetur docendi ex eo	1. Occasio, v. 2. 2. Potestas impetra- ta	1. A quo? Petro v. 2. 2. Quomodo? Precibus, ibid.
	2. Doctrinam suam ingenti Miraculo confirmat. Miraculi hujus	1. Antecedentia: 1. Tempus, v. 4. 2. Sermo	1. DOMINI αἰτιατικῶς, v. 4.	
		2. Conjuncta: ipsa Piscium quam plurimorum captura, v. 6. quam comprobat	1. Ruptura retis, v. 6. 2. Petitio auxiliij à μετόχοις v. 7. 3. Repletio ambarum navium ad submer- sionem usq. ibid.	2. Petri ὑποθηκῶς v. 5.
	3. Consequen- tia:	1. Μικροψυχία vid. Litt. A. 2. παραμυθία Christi, quâ D. Petro 3. Ἀκολούθια Piscatorum, v. 11.	1. Metum omnem eximit, v. 10. 2. Capturam Hominum promittit, ibid.	

E

A. 1. Μικρο-

- A. I. Mixog-
ψυ-
χία
- 1. Pe-
tr̄s, {
    - 1. Arrepta ex Miraculi visione, v. 8.
    - 2. Pro-
dita {
      - 1. Gestibus, ibid.
      - 2. Verbis: Horum {
        - 1. Propositio: Discede, v. 8.
        - 2. Ratio: quia homo sum &c. ibid.
        - 3. Aetiologia Evangelistae, ibid.
  - 2. Specta-
torum {
    - 1. Omnium, v. 9.
    - 2. Duorum cum primis: Johannis & Jacobi, v. 10.

VI. post Trinit. Ev. Matth. 5, 20—26.

- Chri-
stus hoc
loco
par-
tim
- 1. Docet
de Justi-
tia, {
    - 1. Fidei, quam innuit & commendat ἐν βιβλίῳ justitiae Pharisaeicae, v. 20.
    - 2. Legis. Hanc, in V. Praecepto explicatam, consistere {
      - 1. Negat in externi Homicidij declinatione, v. 21.
      - 2. Affirmat, in ipsa pravorum Affectuum cohibitione, v. 22.
  - 2. Monet
de mutua
Reconcilia-
tione in-
ter {
    - 1. Offendentem, {
      - 1. Tempus. Priusquam DEO cultum suum praestet, v. 23.
      - 2. Modus, v. 24.
      - 3. Causa & necessitas, v. 23. 24. inclusa in mentioni {
        - 1. Muneris offerendi,
        - 2. Loci sacri,
        - 3. Personae laesae, quae frater est & dicitur.
    - 2. Offensum: Huic suadet ὁ νόμος, Adversario culpam deprecanti, sine mora exhibendam. Suasionis {
      - 1. Πράγματι ἰδοὺ ὁ νόμος &c. v. 25.
      - 2. Κατε-
σκενὴ ἐκ τῆς {
        - 1. Κινδυνώδης μὴ ποτε σὲ &c. v. 25.
        - 2. Ἀδωάτως v. 26.

VII. post Trinit. Marc. 8, 1—9.

- Duo
hoc in
Evan-
gelio
com-
memo-
ran-
tur:
- 1. Consul-
tatio de ci-
bando po-
pulo. Ob-
servetur
autem De-
liberatio-
nis hujus-
modi {
    - 1. Ocasio: Turba nimirum tum {
      - 1. Multitudo, v. 1.
      - 2. Egestas, ibid.
    - 2. Objectum Personale: Discipuli Salvatoris, ibid. {
      - 1. Proposita à DOMINO: Misericordia et angor, &c. v. 2.
      - 2. Confir-
mata {
        - 1. Ratione {
          - 1. Commoratione triduarum, v. 2.
          - 2. Frugum inopia, ibid.
        - 2. Aetiologia, sive Rationis comprobatione, à periculoso, v. 3.
      - 3. Explosa à Discip. qui Argumentum ab impossi-
bili neclunt, propter {
        - 1. Panum carentiam, v. 4.
        - 2. Loci Solitarij qualitatem, ib.
        - 3. Populi famelici quantitatem, ibid.
  - 2. Cibatio miraculosa. Vide Litt. B.

B. Com.

B. Consideranda tria hic veniunt: Scilicet	1. Δεχθέντων Χριστι	{	1. Interrogatio de numero panum superstitum, v. 5.	
			2. Mandatum de discumbendo super terram, v. 6.	
	2. Πηγών	{	1. Magistri, qui	1. Panes
2. Discipulorum Obedientia, v. 6.			2. Pisciculos, quos habebant paucos, eodem, quo panes, modo tractat, v. 7.	2. Gratis actus frangit, ibid.
3. Ἐξβάπτα	{	1. Χορτασθὲς Omnium qui comederant, v. 8.	{	3. Discipulus suus, ut apponant, tradit, ibid.
		2. Collectio Fragmentorum, illustrata numero		1. Sportarum, quae replebantur, v. 8.
		3. Dimissio uniuscujusq; ad Sua, v. 9.		2. Hominum, qui reficiebantur, v. 9.

VIII. post Trinit. Matth. 7, 15—23.

Traditur h. l. gravis admonitio Christi, ut à Pseudo-Doctoribus sibi Christiani caveant. Admonitionis tres sunt partes:	1. Προειπίσιν: Cavete à Pseudoprophetis. Tria hic observentur. Jubeat attendere,	{	1. Quis? Christus ipse, & quidem in fine proluxa sua illius Concionis, de qua Matth. c. 5. v. 6. & 7.
			2. Quos? Auditores suos: rudem plebeculam, v. 15.
			3. A Quibus? Pseudoprophetis ab ———
2. Κατασκευὴν ab	{	1. Inutili: Quia doctrina illorum (quam Spinis confert) non ubas; sed labruscas: non salutem: sed desperationem profert, v. 16.	
		2. Comparatis, seu Antithesi, v. 17.	
		3. Impossibili, v. 18.	
3. Ἀνασκευὴν	{	1. Objectione ex Nominis Divini	1. Externâ eaq; simulatâ probitate, v. 15.
		2. Solutio, Est fallacia	2. Internâ rapacitate, ibid.
		1. Invocatione, v. 21.	2. Agnoscuntur ex suis fructibus, v. 16.
DOMINUS tacitam de vana & prophana Pseudoprophetarum gloriatione, objectionem.		{	2. Professione seu operatione, v. 22.
			1. Ignoracionis Elenchi; sive insufficientis enumerationis Causarum, v. 21.
			2. Consequentis, v. 22. 23.

E 2

IX. Post

IX. post Trinit. Luc. 16, 1—9.

Duae sunt Evangelij partes primarie. Agit enim illud	1. De Actione, quam habuit Homo quidam dives (DEUS) cum Oeonomo suo (Genere humano) Actionis	2. Mορφη consistit in	1. Αφορμη, seu causa impulsiva, fuit diffamatio de infidelitate, v. 1.	1. Citatione Dispensatoris, v. 2.	2. Expostulatione <i>καὶ ἀπογορησμοῦ τῶν τῶ κυρίῳ ὑπαρχόντων</i> ibid.	3. Depositione ab officio: ibid.
			1. Deliberatio, quam secum ipse instituit. Hec autem habet &			
	2. De Factione serbi nequam. Tria hic consideranda proponuntur:	2. Factio ipsa. Debitores enim Domini sui, clanculum, sine mora	3. Ἐπί-χριστι-constas	1. Conlocat, v. 5.	2. De debito interrogat, v. 5. & 7.	3. Ad falsificationem, recognita, instigat, v. 6. & 7.
				1. Επαμείβεσθαι τῆς τῆς ἀδικίας Οἰκονόμου v. 8. Observa hic probe Com. mendationis		
			2. Παραμείβεσθαι. Exhortationis DOMINICÆ.	1. Propositio: v. 9.	2. Ratio, ab Utili, ibid.	

X. post Trinit. Evang. Luc. 19, 41—48.

Partes Evangelij principales, Duae sunt:	1. Prior, est perquam triste Vaticinium, de πανόλεθρα Urbis Hierosolymitanae. Vaticinij	2. Forma habet	1. Occasio fuit urbis intuitus cum fletu Dominico conjunctus, v. 41.	1. Votum DOMINI. Civibus enim τὴν ἑωσὺς εἰρήνην ἐπιγνωσιν optat: licet frustra fieri illico gemens subjiciat, propter jam presentem <i>ἀποκρυψιν</i> & Excæcationem, v. 42. 43.	1. Temporis: ἡξῆσιν ἡμέραι (ἐκδικήσεως) ἐπίσε' v. 43.	2. Furoris hostilis, v. 43. 44. Observa ἀυξῆσιν, quā Christus utitur. Inimici, inquit, tui	
			3. Cause notationem tantæ cladis & calamitatis: ἀνδ' ἂν ἔκ' ἔσ' v. 44.				1. Circumjicient tibi vallum.
	2. Posterior. Factum ejusdem Heroicū. Templum nāq; ingressus Reformationē ejus solus instituit.	1. Materia circa quam, fuit ἀπαξία illa, & conversio Pietatis inquestum, v. 35. 46.	2. Forma completi-Elitur III.	3. Finis & Eventus: Ζήτησις Sacerdotum & Scribarum de perdendo CHRISTO, conatus tamen irritus, v. 47. 48.	1. Ejectionem vendentium & ementium in illo, v. 45.	2. Rationem τῆς παραχρησῆναι ex Scriptura, v. 46.	3. Sedulam traditionem sanæ Doctrinae, v. 47.

XI. post

XI. post Trinitat. Ev. Luc. 18, 9—14.

<p>Ἐλεγκτικόν est hoc Evan- gelium, ἢ ἐπι- νορητικόν. Di- ligentem au- tem Considerationem me- retur τὸ τῆ κρυφαῖα Ἐλεγχῆ</p>	<p>1. Ἰλικόν Quos, & quid Christus arguat, v. 9.</p>	<p>1. Phari- sæum, DEO cum sui ipsi- us commenda- tione, & despectu proximi gratias ha- bentem, & propter 2. Publicanum, cul- pam suam, humili & contrito Spiritu depre- cantem :</p>	<p>1. Carentiam vitiorum (Rapacitatis, injustitiæ, adulterij) quibus ceteri Homines, Publicanus cum primis (quem vel aspectu, vel gestu, vel di- gito notabat) obnoxij sunt atq; dedi- ti, v. 11.</p>
<p>2. CHRISTUM, Iudicem inter Utrumq;. Posteriores namq; hunc, causâ in medium adductâ, Cælo : alterum verò priorem Gehennæ igni adjudicat, v. 14.</p>			

XII. post Trinitatis, Marc. 7, 31—37.

<p>Descri- bitur b. l. Mira- culum Christi in Sur- do quo- dam & muto editū. Illius i- gitur obser- vantur:</p>	<p>1. Antecedentia : Ut sunt,</p>	<p>1. Tempus & Locus, quando & ubi Miraculum sit gestum, v. 31. 2. Occasio, quam Salvatore præbuit</p>	<p>1. Adductio Κωφῆ μογιλαῖα v. 32. ἢ ἀλάλα v. 37. 2. Intercessio pro ipso, cuius ponit, &</p>	<p>1. Forma : παρακαλῆσαι αὐτὸν v. 32. 2. Modus jubandi DOMINO præscriptus, ibid.</p>
<p>3. Consequentia : veluti Effectus in Persona</p>	<p>1. Sufficit in cælum, v. 34. 2. Gestus : 2. Ingemiscit, ibid. 3. Verba : καὶ λέγει αὐτῷ Ἐφφαθά' ibid.</p>	<p>1. Patiente : Subitanea immutatio, tum 1. Surditatis in auditionem, v. 35. 2. Μογιλαῖας in ὀρθολαῖαν ibid.</p>	<p>2. Agente seu efficiente : Ebulgationis frustranea interdictio, v. 36. 3. Spectante, sive spectatoribus, vide Litt. A.</p>	

- A. { 1. Summa obstupescitio: v. 37.
 2. Depradatio, quâ Christo laudem Omnipotentia & Sapientia Divina tribuunt. Encomij } 1. Propositio: καλῶς πάντεσσι ποίηκε' v. 37.
 2. Confirmatio: καὶ τὸς κωφῶσσι ποιεῖ ἀκούειν & c. ibid.

XIII. post Trinit. Luc. 10. 23—37.

TRA-
Etatur
ardua
hic
 questio
 de me-
 dio ac-
 quiren-
 di Vi-
 tam æ-
 ter-
 nam.
 Cujus
 mote-
 tur;

1. Occasio, quam præbuit Encomium Discipulorum. Comendationis

1. Propositio ἀνετηκὴ. Hac enim non tam suos Discipulos, quam alios ejusdem felicitatis participes, depradit, v. 23.

2. Confirmatio ab honesto, hoc est, à singulari illâ prerogativa, quâ multis Prophetis & sapientissimis Regibus antecellant, v. 24.

1. Exordium ἀποστολικὸν καὶ ἰδὲ v. 25.

2. Narratio uncula, quâ indicatur

1. Persona interrogans: Νομικός τις v. 25.

2. Modus interrogandi περιεργικός ibid.

2. Legisperiti

1. Benevolentia captatio: Διδάσκαλε v. 25.

2. Questio: τί ποιήσεις ζωὴν & c. ibid.

2. Forma. Huc spectat

3. Christi ἀνετηκὴς, Legulejo opposita, v. 26

1. Datur ab ipso, (ex Deut. 6, 5. & Levit. 19, 18.)

2. Comprobatur à DOMINO: Hoc tamen mandato addito: τὸ ποιεῖς, καὶ ζήσῃ v. 28. unde nota questio in statu Definitivo judicialis generis, de Proximo nostro oritur; quisnam ille sit? Cujus tres potiss. sunt partes:

1. ἀποκρίσις Ἐβανγελιστῆς de scopo & fine proximè sequentis ζητήματ' v. 29.

2. ἀπόκρισις Christi. Nam ἐξ ὑπολήψεως respondet, Argumento à comparatis ducto, quo Eum qui miseris operam ferat, esse Proximum nostrum. Comparationis

1. Πρώτιστος v. vide Litt. B.

2. Ἀπόδοσις, ἀνακοινώσθ' à DOMINO subjungitur, v. 36.

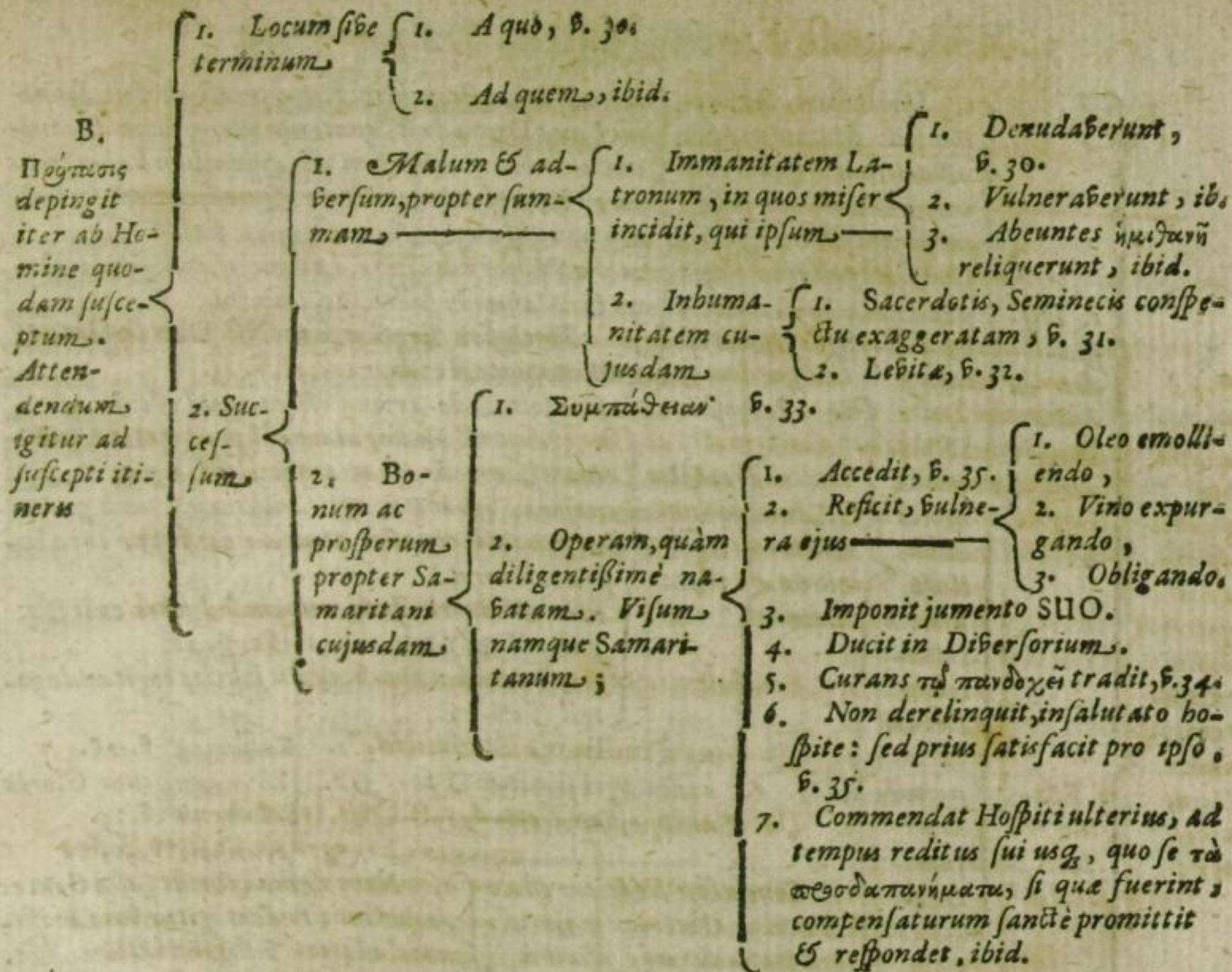
3. Ἐπίκρισις

1. Legisperito lata, v. 37.

2. CHRISTO imitationis ergo commendata, ibid.

B. Πρώτιστος

XIV. post Trinitat. Ev. Luc. 17, 11—19.

XV. post

1. Divitibus. Servitium scil. Mammona sive Avaritiam (quam cum cultu DEI stare posse perperam sibi imaginantur) Argumento συμμημαπκως εκ τῆ ἀδιωάτῃ ducto. Syllogismus est talis

1. Dis-suadet τὰ γινόμενα, partim à

1. Major Propositio: Nemo potest duobus Dominis (quà Duo, id est, quatenus uterq; suum dominium ab invicem diversum & disjunctum habet) servire. Ratio statim additur: Quia ejusmodi servitium non nisi κατ' ὀφθαλμοδρασίαν fiat, v. 24.

2. Minor implicita, ex Conclus. colligenda: Deus & Mammon sunt Duo Domini.

3. Conclusio. Ergò non potestis DEO servire & Mammona. v. 24.

2. Pau-perib. nimia de victu & amictu sollicitudinē. Dehortationis mēbra sunt tria.

1. Propositio: Ne sitis solliciti de anima vestra, quid & c. v. 25.

1. Cōparatorum: 1. Majoris: Nonne anima plus est quam alimentum? & corpus, quam vestitus? v. 25. q. d. Qui majora, vobis non cogitantibus ex mera gratia largitus est, cur non minora etiam, sine cura vestra tribueret?

2. Minoris: Intuemini in volucres cæli & c. Pater VESTER alit eas & c. v. 26.

3. Parium: Quis ex vobis sollicitè cogitando potest & c. v. 26.

2. Similium. Similitudo à liliis agri sumitur & ponitur ejus

1. Καὶ ἄριστος v. 28.

2. Σόφρωνιστος cum Gloria Salomonis: v. 29.

3. Ἀπόδοσις v. 30.

3. Conclusio: Ne igitur estote & c. v. 31. Cæterum majoris detestationis ergò aliud à turpi argumentum DOMINUS subjungit:

1. Nam omnia, inquit, ista Gentes requirunt: Pudeat igitur vos Christianos istarum vestigiis insistere, & c.

2. Novit Pater VESTER C. & c. Ergò vos ejus Liberos tam curiosa sollicitudo minimè decet. v. 32.

2. Suadet Utrisq; τὰ δέοντα. Acquisitionem nim. Regni C. v. 33. Tria hic habentur:

1. Propositio: Querite primùm Regnum DEI & c. v. 33. Observanda & ponderanda hic sunt:

1. Bona amissa

2. Modus inveniendi denuò seu recuperandi. Duo huc pertinent: τὸ

1. Ζητεῖν. quasi opus est. Ubi autem & apud quem determinatio Regni monstrat, supra apud DEUM precibus scil. & c.

2. Χεῖρον. Primò omnium.

2. Ratio ab Utili, v. 33.

3. Epilogus ἀπὸ τῆ κοινῆ v. 34. Ubi duo declarationis ergò adduntur: Quippè

1. Quæ cura prohibeatur: scil. quæ sit in crastinum sive de crastino, orta ex mera diffidentia.

2. Quare fugienda

1. Crastinus dies sollicitus est de rebus suis.

2. Sufficit diei sua tribulatio.

CHRISTUS, hoc loco,

XVI. post Trinit. Luc. 7, 11—17.

<p>It er Chri- sti Nainiti- cum hic babetur, & diligenter ab Evange- lista descri- buntur su- scepti iti- maris, Miraculo- sa Defun- cti cu- jusdam Resu- scitatio ad hanc vitam, Mi- racu- li</p>	<p>1. Tempus: fuit illud à sanatione servi Centurionis in Capernaum, v. 11.</p>			
	<p>2. Comites:</p>	<p>1. Discipuli ejus multi, v. 11.</p>	<p>2. Turba copiosa, ibid.</p>	
	<p>3. Πευ- χέων Μιρα- culosa Defun- cti cu- jusdam Resu- scitatio ad hanc vitam, Mi- racu- li</p>	<p>1. Occasi- onem, CHRISTO præbuit,</p>	<p>1. Non tam fune- ris elatio, v. 12. U- bi unà ad conside- randum propo- nuntur Personæ:—</p>	<p>1. Ea, cui funus est factum. Hæc fu- it filius quidam, matris sue μονογα- νῆς v. 12.</p>
			<p>2. Quàm lachryma ma- terna. Visà namq; matre tristis. DOMINUS</p>	<p>2. Quæ funus fecit: Mater, eaq; vidua, ibid.</p>
			<p>3. Quæ funeris exequias prosecuta sunt: Turba multa civitatis, ibid.</p>	<p>3. Quæ funeris exequias prosecuta sunt: Turba multa civitatis, ibid.</p>
		<p>2. Gestio. Salvator, (cum substitissent οἱ βα- σιζοντες)</p>	<p>1. Loculum accedens tangit, v. 14.</p>	<p>1. Misericordia super il- lam tangitur, v. 13.</p>
		<p>3. E- ventus, in</p>	<p>2. De- fun- ctum</p>	<p>2. Eandem consolatur: Noli flere, ibid.</p>
		<p>2. Specta- toribus</p>	<p>1. Mortuo: Vivifica- tio. Hujus signa fue- runt</p>	<p>1. Alloquitur: Νεανίσκος σοὶ λέγω ἐγέρθη. ibid.</p>
			<p>2. Loquela ejusdem, ibid.</p>	<p>2. Matri suæ redidit, v. 15.</p>
			<p>1. Timor, v. 16.</p>	<p>1. Ανακένθους τῆ νεκρῆ v. 15.</p>
		<p>2. Glorificatio DEI, ibid.</p>	<p>2. Loquela ejusdem, ibid.</p>	
		<p>3. Divulgatio, v. 17.</p>	<p>2. Matri suæ redidit, v. 15.</p>	

XVII. post Trinit. Evang. Luc. 14, 1—11.

<p>JESUS (in- vitatus Luc. 14, 12.) ad su- mendū pa- nem, Sab- batho cō- pāret, v. 1. Observa a. ejus tūm</p>	<p>1. Hospitem ad quem divertit: Fuit iste princeps quidam Phariseorum, v. 1.</p>			
	<p>2. Commensa- les, pess. nebulo- nes, v. 1. Legup. & Phariseos, v. 3. Hos DOMI- NUS</p>	<p>1. Quærit: Vide Litt. A.</p>	<p>1. Προpositio: cum invitatus, &c. ne accumbas, &c. v. 8.</p>	
		<p>2. Corri- git & ab ambitione, v. 7. aver- tit, κατ'</p>	<p>1. Αγον omittendo- rum</p>	<p>2. Confirmatio à periculoso: Ne quando honoratior, &c. v. 8. & 9.</p>
			<p>2. Θέσιν φα- ciendorum</p>	<p>1. Propositio: Quin potius, &c. v. 10.</p>
				<p>2. Ratio ab honesto: Ut cum venerit, ibid.</p>
			<p>3. Etiologia, v. 11.</p>	

F

A. Numb

A. Num liceat Sabbatho sanare?
 v. 3. *Quæstioni huic*

- 1. *Occasionem Hydropticus quidam, qui ante ipsum erat, v. 2.*
  - 1. *Nemo Adversariorum. Hi enim tacent, v. 4. (non quasi consentiant: sed ut capiant, &c.)*
    - 1. *Opere: Apprehensum namq; Hydropticum sanavit ac dimisit, v. 4.*
    - 2. *Ore, Argumento à minori ad majus ducto (Si vobis licitum est asinum, ne aqua pereat, Sabbatho extrahere &c.) Notetur autem ἀπολογία*
      - 1. *Forma. Non simplici; sed figurato dicendi genere Salvator usus est; adhibito non tam interrogationis quàm communicationis Schemate: ut hoc modo Antagonistas suo jugulet gladio, v. 5.*
      - 2. *Finis: Confusio hostium, v. 6.*
- 2. *Solutio-nem*
  - 2. *Ipsè Christus;*

XVIII. post Trinit. Matth. 22, 34—46.

Pharisæi hoc loco ἐπι τὸ αὐτὸ congregati par-tim

- 1. *Interrogant Christum de magno in Lege mandato, v. 36. Observetur Quæstionis*
  - 1. *Causa*
    - 1. *Impulsiva: Rumor nim. de gloriosa CHRISTI victoriâ, quam ex Sadduceorum φημῶσ; consecutus est, v. 34.*
    - 2. *Organica: Legis peritus quispiam, tentans DOMINUM, v. 35.*
  - 2. *Decisio à Christo facta v. 37. 38.*
    - 1. *Ἐπινοήσας Phariseorum, Præceptum de dilectione Proximi, vilipendentium, v. 39.*
    - 2. *Κατασκευῆ v. 40.*
- 2. *Interrogantur à Christo, v. 41. Attendatur i-gitur;*
  - 1. *Quæstio DOMINICA: Quid vobis videtur de CHRISTO? cuiusnam Filius est? v. 42.*
  - 2. *Responsio Pharisæica: Davidis, v. 42. Cæterum DOMINUS hîc*
    - 1. *Instantiam affert;*
      - 1. *Simplicem, ex Psal. 110, 1. v. 43. 44.*
      - 2. *Compositam, seu διλημματικῶ v. 45.*
    - 2. *Palmam aufert, v. 46.*

XIX. post Trinit. Ev. Matth. 9, 1—8.

DOMINUS

DOMINUS
JESUS è na-
vigatione
Caperna-
um veniens
v. 1. Quen-
dam à Pec-
catis absol-
vit. Quæ
itaq; obser-
vanda ve-
niunt. Per-
sona hu-
jus

1. De-
scri-
ptio,
ab

1. Incommodo Corporis.
Erat paralyticus, v. 2.
Paralyseos

2. Animi do-
tibus. Pœnitenti-
tiâ, hoc est

1. Signa, ibidem
duo ponuntur:

2. Causa παραπερητικὴ ex absolvendi for-
mula, quâ Christus utitur, colligitur perspi-
cua: Peccata scil.

1. Prostratio in le-
ctum.

2. Portatio à quibus-
dam ad Christum.

1. Contritione, quâ de itidem ex verbis Absolutio-
nis DOMINICÆ constat: Bono animo esto, &c. v. 2.

2. Fide in Christum, quam cum Bajulus com-
munem ipsum habuisse omnes circumstantia
arguunt. Fertur enim
DOMINUS JESUS

1. Vidisse Fidem EORUM,
ubi certè Paralyticus non
excluditur.

2. Dixisse Paralytico: Fi-
li. Jam verò ij tantum filij
sunt, qui credunt in Nomen
ejus, Johan. 1.

1. Cau-
sa
tüm

1. Impulsiva: Fides, v. 2.

2. Formalis seu verba formalia & consolationis pleniss.
ibid.

2. Abso-
lutio, cu-
jus note-
tur;

2. Apo-
logia.
De-
fensio-
nis

1. Occasio fuit tacita Blasphemie insinulatio, v. 3.

2. Mo-
dus
DOMI-
NUS vi-
dens
&c. v. 4.
4. de-
fendit
se par-
tim

1. Verbis

2. Factis:
sanatione
Paralytici
corporali.
Tria hic
observen-
tur;

1. Propositio, v. 4.

2. Ratio è loco Comparationum, v. 5.

1. Finis facti miraculi, ut innotesceret Divina Filij Hominis potestas Adversarijs, v. 5.

2. Forma ejusdem: Dicendo sanavit, ibid.

3. E-
ven-
tus
in

1. Paralytico sanato:
Obedientia, v. 7.

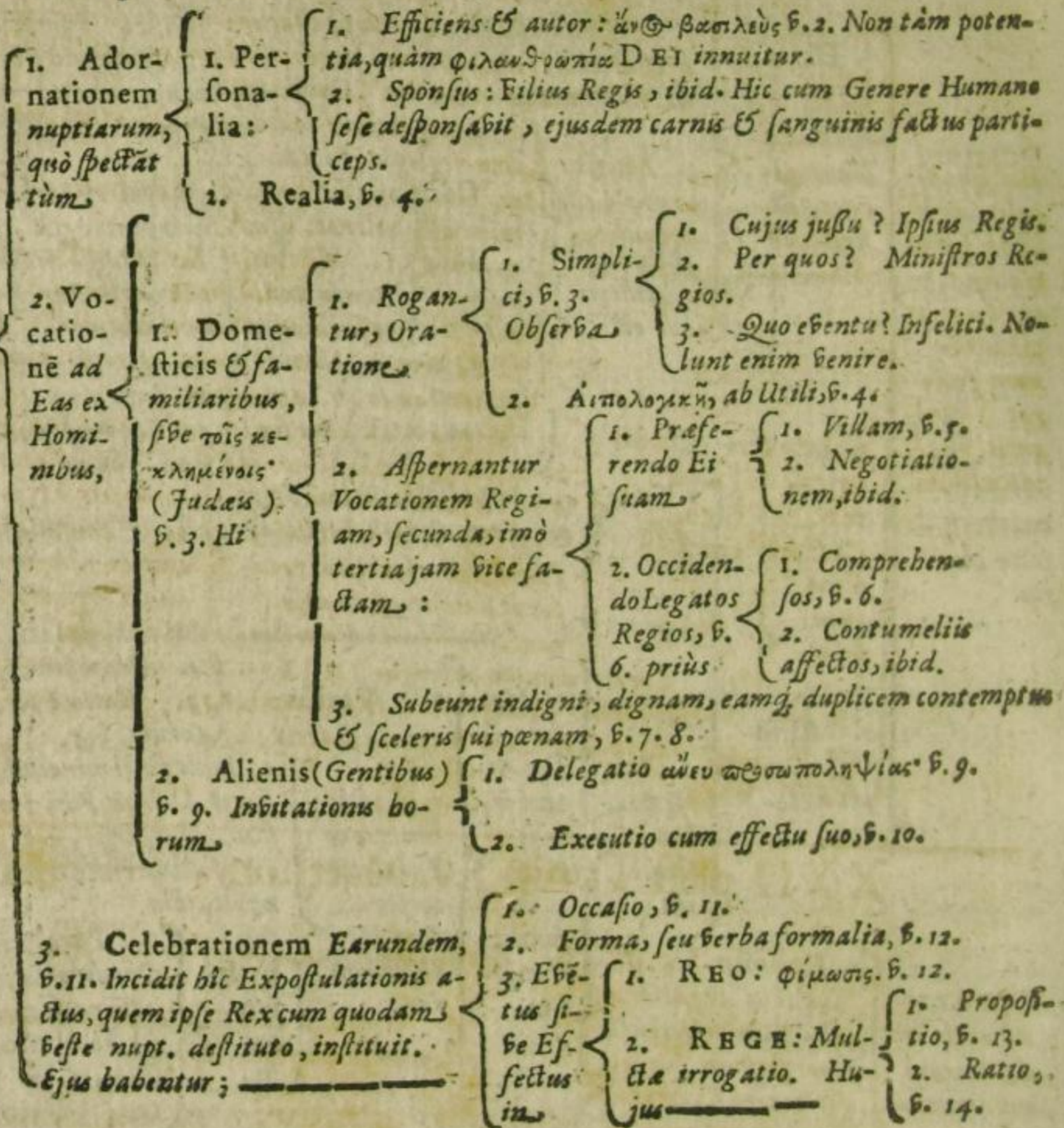
2. Tur-
ba spe-
ctante;

1. Admira-
tio, v. 8.

2. Glorifica-
tio DEI,
ibid.

XX. post Trinit. Evang. Matth. 22, 1—14.

CHRISTUS
 hoc loco Re-
 gnum Cæ-
 lorum sive
 Ecclesiam
 militan-
 tem, cum
 Nuptiis
 quibusdam
 Regis com-
 parat, v. 1.
 Et 2. Cæte-
 rum tria
 Parabola
 complecti-
 tur:

XXI. post

XXI. post Trinit. Ev. Joh. 4, 46—54.

Hoc Evangelio Christi, in Cana Galilaeae (ubi ex aqua prius vinum fecerat) venientis, v. 46. Auxilium

1. Imploratur. Cæterum Persona auxiliens, describitur à	1. Dignitate & officio: Erat quidam Regius, v. 46. 2. Fortunâ adversâ: Nam Filius ejus infirmabatur, ibid. (animam agebat, v. 47. πύπετος, febrî pestilentiali laborabat, v. 52.) Additur, v. 46. Loci notatio: Ubi? in Capernaum.	3. Morib. ex malo illo domestico natis; ut sunt:	1. Diligentia & assiduitas. Oblatam enim occasionem non negligit, v. 47. 2. Humilitas quam exprimit, 3. Patientia. Nam DOMINI correptionem, v. 48. precib. instando, v. 49. suffert.			
				2. Impetratur. Vade filius tuus bibit, v. 50. Hic homo ille Regius	1. Credit JESU, v. 50. Fidei	1. Signum est discessus seu reditus ad sua, v. 50. 2. Confirmatio fit in via à Servis occurrentibus, & filium vivere referentibus, v. 51. Porro Paterfamilias recuperata valetudinis Honoram,
2. Credit domum reversus IN JESUM cum tota familia sua, v. 53. Subjungit hic Evangelista: secundum hoc esse signum, quod DOMINUS à Judæa in Galileam veniens ediderit, v. 54.

XXII. post Trinit. Ev. Matth. 18, 23—35.

CHRISTUS ad mutuam delictorum condonationem hortatur, Argumentis & rationibus ductis ab

1. Honesto, hoc est, laudabili creditoris cujusdam miserentis super servum suum debitorem Exemplo. Commendat autem istum à	1. Conditione Regia, v. 23.	2. Rebus,	1. Gerendis cum Servis suis. Vult autem rationem cum illis conferre, v. 23. 2. Gestis cum quodâ servo suo debitore. Observetur hoc loco 3. Creditoris		
				2. Turpi 3. Inutili	1. Debeti quantitas, v. 24. 2. Debitoris qualitas, Non erat solvendo, v. 25. 1. Severitas, v. 25. 2. Benignitas erga supplicem, v. 26. 27.

A. 2. Turpitudine monstratur in serbo isto Regio, qui Beneficij in se modò collati immemor, fuit

- 1. Inhumanissimus. Conserbum enim qui centum sibi tantum denarios debebat, pessimè excepit, v. 28.
- 2. Crudelissimus. Supplicem namq. conserbum, v. 29.
  - 1. Non audiit, v. 30.
  - 2. In carcerem coniecit, ibid.

3. Inutili. Proponitur hoc Argumentum,

- 1. ὑποδεικνῶς in exemplo immiseri cordis istius Serbi, qui à
- 2. Domino suo
  - 1. Citatur, v. 32.
  - 2. Reprehenditur, v. 32. 33.
  - 3. Punitur, v. 34.
- 3. Θετικῶς Sic & Pater meus &c: v. 35.

XXIII. post Trinit. Ev. Matth. 22, 15 — 22.

Describitur h. l. Cōfilium quoddā Pharisæicum adversus CHRISTUM in initum. Obseruetur itaq. ejus

- 1. Captatio, facta
  - 1. Quando: Tunc (cum DOMINUS suam de Regis nuptiis absolvisset Parabolam,) v. 15.
  - 2. A Quibus: Phariseis: v. 15.
  - 3. Quo fine: Ut illaquearent JESUM in sermone, ibid.
- 2. Manifestatio. Attende hinc manifestetur,
  - 1. Per quos: Discipulos Pharisæorum, Herodianis stipatos, v. 16.
  - 2. Cui: DOMINO JESU, ibid.
  - 3. Quo modo: Oratione fraudulenta: cujus duæ sunt partes:
    - 1. Exordium ἐγκωμιαστικόν Captant enim benevolentiam à Commendatione CNRISTI, propter
      - 1. Excellentiam doctrine: Διδάσκαλε &c. v. 16.
      - 2. Studium & propagationem Veritatis inculpatam: Scimus quod verax sit & viam, &c. ib.
      - 3. Ἀπερωποληψίαν ibid.
    - 2. Propositio interrogatoria de jure: Licetne censum dare Casari, nec ne? v. 17.

2. Dissipatio, vide B.

B. 3. Dissipa-

B. 3.
Dissipatio
hoc est
CHRISTI
Responsio
tum ad

1. Personam: Cognitã autem JESUs malitiã eorum ait: Quid ME tentatis, hypocrite? v. 18.

2. Rem per inductionem. Adversarios namq. ad assensionem adigit, & suo, quem admodum dicitur, conficit gladio. Habetur autem Oratoria hujus, imò Divina Inductionis

1. Forma, duobus expressa membris, vel uti sunt:

1. Postulata quedam de numismate & imagine ejus nec non Inscriptione, v. 19. 20.

2. Illatio ex præcognitis cum gravi appendice de reddendo DEO qua sint DEI. Reddite ergò, &c. v. 21.

2. Eventus: Antagonistarum

1. Admiratio, v. 22.

2. Discessus longè factissimus, ibid.

XXIV. post Trinit. Ev. Matth. 9, 18—26.

Habetur hic Puella cujusdam à somno Mortis Exuscitatio. Observa autem à quo illa fuerit, & qui rogatus

1. Quæsitã à patre puellæ defunctæ, primatæ quodam, v. 8. Ponitur autem hic

1. Tempus accessus ad DOMINUM, v. 18.

2. Oratio intercessoria, quæ habet

1. Exordium ab Adoratione, v. 18.

2. Narratiunculam, quã mortem filiæ suæ breviter exponit, v. 18.

3. Petitionem

1. Adventus DOMINICI, v. 18.

2. Χειροθεσίως additã ratione ab Utili, v. 18.

1. Domum abit cum Archisynagogo, v. 19. vide C.

2. Manum Operi admovent, h. e. Puellam defunctam excitat. Miraculi tria sunt membra:

1. Παιροκευή h. e. Concio Christi de somno puellæ. Observetur illius

1. Occasio, v. 23.

2. Forma seu verba formalia, v. 24.

3. Effectus in Auditorib. quibusdam, qui vident DOMINUM, ibid.

2. Gestio, quò spectat factum tergeminum:

1. Ingressus Christi in ædes Primatis, à tumultuantis turba ejectione, v. 25.

2. Contactus manus puellæ, v. 25.

3. Resurrectio ejusdem ad contactum illum DOMINI, v. 25.

3. Divulgatio in totam terram illam, v. 26.

C. Cæterum

C. Cæterum DOMINUS suos secum habet Comites, utriusq; sexus,

- 1. Masculini: Discipulos scil. v. 19.
  - 1. Corporis { 1. Species: Laborabat è fluxione Sanguinis, v. 20.
  - adversa, quam morbi adauget
  - 2. Diuturnitas, ibid.
- 2. Fœminei: Mulierculam, quandam, cujus com- memoratur valetudo
  - 2. Animæ prospera Fides in Christum sanitatem corpori impetrans. Porro fidem illam pro- dit
    - 1. Si- gnum { 1. Externum: contactus sim- bria vestimenti CHRISTI, v. 20.
    - 2. Internum: λόγος mulieris ἐὶ δίαθηται v. 21.
    - 2. Testimoni- um Christi, quod comple- ditur
      - 1. Consolationem mulie- ris, v. 22.
      - 2. Commendationem fi- dei illius ab impetrata sa- nitate & salute, ibid.

XXV. post Trinit. Ev. Matth. 24, 15—28.

Evan- gelion est παρ- δευτι- μόν' quid nim. Pius o- mnium pericu- losissi- mo & nobis. tempo- re sit facien- dum. Instruit a. DN. in illo Gentē suam

- 1. Cognoscendo.
  - 1. Desolationis, hoc est, illam ipsam quæ excidij Tem- pli vestri & Urbis causa est, v. 15.
  - 2. Prædictam à Daniele (c. 9, 27.) ibid.
  - 3. Stantem in loco Sancto, v. 15. Singularis hęc pa- renthesi includitur attentio.
- 1. Judaicam de tempo- re παρ- δευτι- μόν'
  - 1. Fugam. Observetur terminus à quo & ad quem, v. 16.
    - 1. Testo, v. 17.
      - 1. De pregnantibus & lactan- tibus, quarum quidem conditio- nem miserrimam: non tamen æternam fore DOMINUS asserit: Va, & c. in diebus illis, v. 19.
      - 2. De Hyeme & Sabbatho, quo tempore fuga locum non ha- beat, Quare precibus instandū, ne in alterutrum incidat, v. 20.
    - 2. Agro, v. 18. Cæ- terum Chri- stus h. l. καὶ ὁστέγ- λογίαν sub- jungit,
      - 1. Πηγ- καὶ ἀ- ληψίῃ
        - 1. Nequeat conferri { 1. Præteritis v. 21.
        - neg. cum Afflictioni- bus { 2. Futuris, ibid.
        - 2. Confirma- tionem à mali magni- tudine. Tan- tam enim- tum calami- tatem fore, { 2. Nemo posset salvari, nisi dies propter Electos decurrerentur, v. 22.
- 2. Declinando per
  - 2. Mā- fionem in
    - 2. Christianam; vide D.

D. 2. Christi

D.
 s. Christia-
 nam; ne fi-
 dem habe-
 ant Pseu-
 doprophetis
 &c. De-
 hortationis

1. Proposicio: Tunc (die appropinquante παραλειθεις extremo & uobis.) si dixerint vobis: Ecce hic est Christus &c. v. 23.
1. Periculoso: seu facilitate seductio-
 1. Surgent Pseudo-Christi & Pseudoprophetae, v. 24.
 2. Edent signa magna & prodigia et sicut in eremo. Nam. ————— rorem, &c. ibid.
2. Honesto. Ecce praedixi vobis; v. 25. Ergo Vestrum est, mihi potius quam istis fidem adhibere: vel, ut DOMINUS infert: Si ergo dixerint vobis: ecce in deserto, &c. v. 26.
2. Ratio à
 3. Non necessario seu impossibili, per similitudinem
 1. Fulguris: Sicut fulgur latere non potest: ita neq. aduentus Filij Hominis, v. 27.
 2. Cadaveris: Ubi cadaver, ibi aquila, (Ihr werdet mich selbst in meinem Wort wol finden/ Daraus ich einen starken Geruch genug von mir gebe/etc.) v. 28.

XXVI. post Trinit. Ev. Matth. 25, 31—46.

Judicium
 hic descri-
 bitur extre-
 mum se-
 cundum
 causas suas.
 Veluti
 sunt:

1. Efficiens seu Judex. Hic erit Christus, Hominis Filius, v. 31. (qui v. 34. Rex & 37. DOMINUS dicitur.) Ceterum Aduentus ejus ad iudicium erit Majestaticus planè, & Divinus. Nam. —————
1. Veniet
 1. In gloria sua, v. 31.
 2. Cum sanctis suis Angelis omnibus, v. 31.
 2. Sedebit super thronum gloria sua ibid.
2. Materia circa quam: Omnes Gentes congregabuntur coram iudice Christo, v. 32.
3. Forma ad quam pertinent Judicis Christi tum
 1. Πορρωθεν (quid futurus sit)
 1. Αφορισμος & Separatio Obium (fidelium) ab hædis (impænitentibus.) v. 32.
 2. Στάσις (sive collocatio)
 1. Obium à dextris suis; v. 33.
 2. Hædorum à sinistris, ibid.
2. Αεχθεν v. vide E.
4. Finis & Executio iudicij, respectu
 1. Impiorum: qui ibunt in supplicium æternum, v. 46.
 2. Justorum: Hi verò ibunt in vitam æternam, ibid.

©

LB HD

- E.**
Hus qui e-
runt a
- 1. De-
xtris
    - 1. Propositio: Venite **BENEDICTI PATRIS MEI**, possidete &c. v. 34.
    - 2. Ratio, à Fidei salvisica fructibus, seu Operibus Misericordiae,
      - 1. Adducta & deducta per species, v. 35. & 36.
      - 2. Detrectata modeste à Pijs, v. 37. 38. & 39.
      - 3. Comprobata à DOMINO κατ' ἐπιδήλωσιν v. 41.
  - 2. Sini-
stris.
    - 1. Propositio: Discedite à me **MALEDICTI** (NB. non additur Patris &c.) in ignem et. v. 41.
    - 2. Ratio ab Immisericordia v. 42.
      - 1. Ἐστῶσις Impiorum, v. 44.
      - 2. Ἀνίστασις CHRISTI, v. 45.
    - 3. Incidit hęc Status δικαιολογίας

In Festo Purificationis Mariæ, Luc, 2, 22 — 32.

- Describitur
hoc Evan-
gelio, Pue-
ri JESU
ἡμῶν
- 1. Adductio in
Templum Hieroso-
lymitanum, v. 22.
Anagoge hujus seu
Adductionis
    - 1. Tempus, versic. 22.
      - 1. Efficiens: Parentes DOMINI, qui hoc loco in-
nuuntur saltem, infrà exprimuntur. (Luc. 2, 33.)
    - 2. Cau-
sa,
tium
      - 1. Παράστασις & Exhibitio sive Præsen-
tatio Filij sui Primogeniti coram DO-
MINO, v. 22. Cæterum facti hujus ratio,
ex Script. redditur, v. 23.
      - 2. Finalis
gemi-
na:
        - 1. Δόσις ἰσοίας v. 24.
          - 1. Τὸ δῶν v. 24.
          - 2. Τὸ δέπν' ibi
        - 2. Hic unà ponitur & ex-
ponitur
  - 2. Rece-
ptio in Vlnas
Simeonis,
cujus anno-
tatur
    - 1. Προσω-
πογραφία,
à
      - 1. Patria, v. 25.
        - 1. Jusitia
      - 2. Moribus, ibidem:
        - 2. Pietatis,
        - 3. Spei.
      - 3. Privilegio singulari Spiritus s. erat super Eo, &
ressponsum acceperat, &c. v. 25. 26.
      - 4. Re-
gistis:
        - 1. Fa-
ctis:
          - 1. Templi frequentatione insti-
tu Spiritus cum &c. v. 27.
          - 2. Receptione illa Christi in ulnato
v. 28.
        - 2. Dictis, de quibus jam jam sequitur.
    - 2. Votum,
constans
      - 1. Propositione, Temporis, Objecti, Subjecti & Modi
notatione illustrata, v. 29.
        - 1. Expositionem, v. 31.
        - 2. Distributionem Generis in
Species, v. 32.
      - 2. Ratione, v. 30.
Hac habet

In

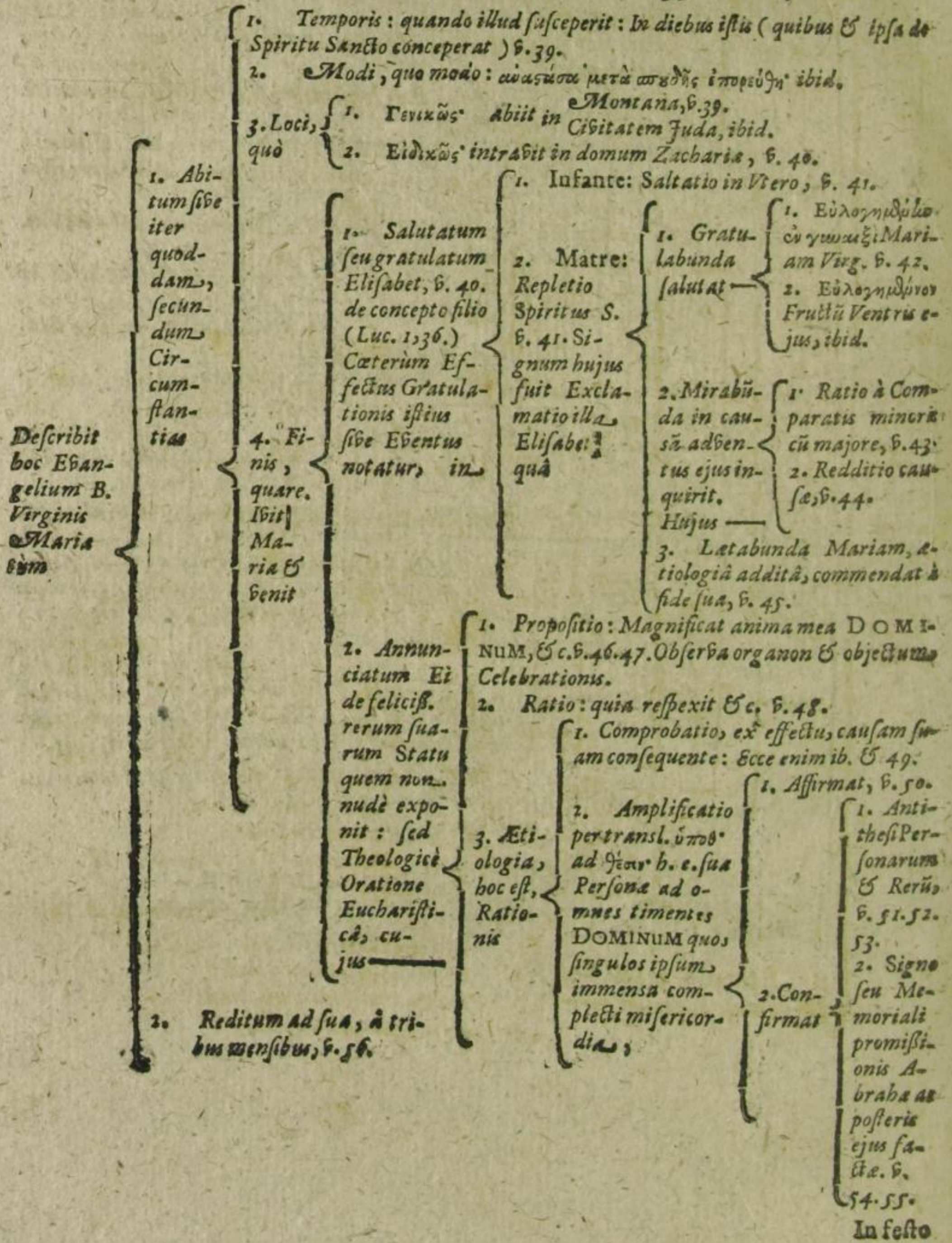
Splendi-
dissima
quædam
et Divi-
na planè
hic ha-
betur
Legatio,
accura-
tissimè
secun-
dum om-
nes
Causas
suas
& Cir-
cumstā-
tias de-
scripta.

- 1. Efficiens
  - 1. Princeps: ipse DEUS, v. 26.
  - 2. Famulans: Angelus Gabriel, ibid. Porro tempus etiam hic & locus notatur: quando & quò missus fuerit.
- 2. Materia circa quam, sive Objectum,
  - 1. Personale; Virgo, cuius exprimitur:
    - 1. Conditio: desponsa erat Viro, qui describitur à _____
    - 2. Nomen: Maria, v. 27.
  - 2. Reale: Annuntiatio Conceptionis & Nativitatis Messie. Quod ex seqq. patet,
    - 1. Benevolam à Prærogativa Divinitus ipsi inter mulieres solè data, v. 28.
      - 1. Occasio fuit Ἀγγελουχὴ Μαρια, v. 29.
      - 2. Modus παραγγελλῶν v. 30.
    - 2. Propositio: Concipies in Utero, & paries Filium, v. 31. Additur autem Declarationis ergò tum
      - 1. Ονοματοθεσία, quodnam imponè Nomen sancto puero debeat, v. 31.
      - 2. Περωπογενεσία, qualis & quantus idem futurus sit, v. 32. 33.
    - 3. Refutatio, (quam sic dicere docendi gratiâ liceat) Cuius duo sunt membra:
      - 1. Objectio Virginis, qua τὸ πῶς explorat Argumento ducto à communi Lege nature, qua est: ut ex Maris & femina conjunctione (cuius expertus sit) concipiantur Liberi, v. 34.
      - 2. Solutio Angeli, qui non naturale: sed spirituale: hoc est, Spiritus S. proprium opus & peculiare fore indicat: Unde & τὸ γενώμενον ex ipsa ἄγιον non tam Hominis, quàm ipsius DEI Filium vocatum iri, v. 35.
    - 4. Confirmatio,
      - 1. A Pari: seu aequè absurdo Rationi, quod tamen ante te semestre iam acciderit, &c. v. 36.
      - 2. Ab Omnipotentia DEI, v. 37.
- 3. Forma, ad quam spectat Angeli ad Mariam Virginem ingressi, Oratio: Cujus IV. sunt partes:
  - 1. Exordiū quo Eam reddit,
    - 1. Attentam: Ecce, v. 31.
- 4. Finis optimus & exoptatissimus Eventus:
  - 1. Virgo, Verbo credens, concipit, v. 38.
  - 2. Angelus, re feliciter confecta, discedit, ibid.

G a

In

In Feste Visitationis Mariæ, Luc. 1,39—56.

In festo Johannis Baptistæ, Ev. Luc. 1, 57—80.

<p>1. Nati- vitas,</p>	<p>1. Facta ex Elisabeth, v. 57.</p>	<p>1. Per venerit fama</p>	<p>1. Ad quos: v. 58.</p>				
				<p>2. Divulgata v. 58. Obser- vandum hic</p>	<p>2. Quid inde consecutum fuerit: σύγχαρμα Amico- rum, ibid.</p>	<p>2. Quomodo: ibid.</p>	
<p>2. Circum- cisio tē- pore Divini- tūs cō- stitutio peracta v. 59. Duo insuper consi- deran- da pro- ponun- tur: Johan- nis Ba- ptista</p>	<p>1. Πρω- χρήνια cum</p>	<p>1. Infante: Deliberatio de Nominis impositio- ne;</p>	<p>1. Proposita ab ijs qui convenerant, & nil nisi τὸ πρέπον, quod ipsis quidem ita videbatur, spe- ctabant, v. 59.</p>				
				<p>2. Patre: Lo- quelæ restitu- tio, Hujus</p>	<p>2. Rejeeta à ma- tre, indicato vero nomine, v. 60. Quod</p>	<p>1. Inficiantur Astantes in τῆ ἀτόπῃ v. 61.</p>	
							<p>1. Tempus, v. 64.</p>
				<p>2. Αε- χρήνια, à Za- charia Spiritu Sancto repleto v. 67. ut ipsi- us</p>	<p>1. Δο- ξο- λογία</p>	<p>2. Ratio à summis in suos collatis Beneficiis: ut sunt Divina</p>	
							<p>2. Πρωφητεία de futuro filioli sui Ministerio san- cti. Ponitur au- tem</p>
				<p>3. Educatio, qua de, vers. 80. quatuor habentur:</p>	<p>1. Officij nomen, v. 76.</p>	<p>1. Propositio: Benedictus DOMINUS DEUS Israel: v. 68.</p>	
							<p>1. Αύξησης Corporis: v. 80.</p>
				<p>2. Κραταίωμα Animi; ibid.</p>	<p>3. Rationis declaratio, v. 77.</p>	<p>3. Αιτιologia, v. 70. 71. unà cum causâ Liberatio- nis nostræ spiri- tualis, tūc</p>	
							<p>3. Τόπος commorationis, ibid.</p>
				<p>4. Διούρησις durationis, ibid.</p>	<p>1. Efficiens, v. 78.</p>	<p>2. Τελική Λα- τρεία v. 74. sub- ijcitur bē D. cultus</p>	
	<p>2. Promerens, v. 79.</p>						

In Festo S. Michaëlis Arch-Angeli, Evang.

Matth. 13, 1 — II.

Status definitivi proprium est hoc Evangelium, Partes ejus primariae, duae sunt:

- 1. **Quaestio. Hujus**
  - 1. **Tempus:** v. 1. (*moti procul dubio, Visionis illius in monte dulcedine, de qua cap. precedente 17.*)
  - 2. **Efficiens:** Discipuli CHRISTI, v. 1.
  - 3. **Objectū**
    - 1. Personae, cui proponitur: JESUS, v. 1.
    - 2. Rei; sive ipsa quaestio, ibid.
- 2. **Responsio. Ad quam duo spectant CHRISTI**
  - 1. Παιδες παροικευασι κων. **Pueruli in medium adductio:** v. 2.
    - 1. Επανορθωτικόν. **Dominus enim primum Discipulorum suorum quaestionem corrigit, ad aliam, quae moveri debuisset, (quisnam Regnum C. ingressurus sit?) respondendo, v. 3.**
    - 2. **Idiōtikon proprium mota quaestiois v. 4. Ceterum ne in hoc miratur Discipule, Dominus**
      - 1. Κατ' αὐτίθεσιν ἰδιδεσθαι σιβι καταπαρὰ τὸν οὐρανόν. **Prior ab Utili, si suo nomine vel unus ex illis recipiatur, v. 5.**
      - 2. **Posterior ab inutili, si talis quispiam offendatur, v. 6. Hic per digressu. Mundo ob Scandala et illud Va denūciat, v. 7.**
        - 1. **Objectio tacita: Atqui fieri non potest, quin veniant scandala?**
        - 2. **Solutio per Concessionem, v. 7. sed ita ut Eum, qui scandalum dat aliis, αὐταπολόγητον esse ostendat, ibid. Quare σὺν κείνῳ τῷ συμφερόντων φατὰ, satius esse docet vel oculus eruere, vel pedem refecare et abjicere, quam offendiculum praebere, v. 8. 9.**
  - 2. **Ab ipsorum καταφεγήσει absterret, propter**
    - 1. **Angelorum, seu custodum illorum dignitatem et officium, v. 10.**
    - 2. **Finem Sui in hunc Mundum adventus, v. 11.**

FINIS.

Δόξα ὦν ὑψίστοις Θεῶ.

In festo S. Stephani protomartyris, Ev. Matt. 23, 34—39.

Christus hoc Evangelio, sempiterni Hostium suorum (Iudaeorum) interitus causam omnem à se removet & in ipsos transfert; Argumentis desumptis à sua partim

- 1. Bonitate, quam cōπεν- xōs commendat, factā nim. oppositione Facti tūm
- 2. Voluntate, quā nolentes etiam, in- star Gallinae, sepiissime congregare volue- rit, v. 37. Hinc istorum

1. Sui, optimi & laudatissimi, quo salu- tem Pereuntium unice quæsivit, mittendo ipsis

2. Hostium suorum improbi-ssimi, qui spretā DO- MINI bonitate, Legatos ad se missos, partim

1. Prophetas, v. 34.

2. Sapientes, v. 34.

3. Scribas, v. 34.

1. Occiderunt & crucifixerunt v. 34.

2. Flagellaverunt & persecuti sunt, v. 34. Cæterum facti huius scele- ratissimi

1. Finis, notatur, v. 35.

2. Eventus certissimus, v. 36. (vide Ps. 109, 16.)

1. Pœna desertionis iustissima, v. 38.

2. Αὐτοκἀτακράσια, v. 39.

In festo S. Johannis Evangelistæ & Apostoli, Evang.

Johan. 21, 19—24.

CHRISTUS Petrum se sequi jubens, vers. 19. partim

- 1. Interrogatur ab ipso, de re quapiam. Observetur itaq; Quæstionis tūm
- 2. Responder ipsi. Responsio- nis Dominica,

1. Occasio, v. 19.

2. Materia circa quam, v. 21.

1. Forma, seu verba formalia, v. 22.

2. Effectus: Sermo de ἀποκρίσις Johannis inter fratres & Collegas obortus, v. 23. qui tamen statim refutatur. Observa autem

1. Quomodo: per Insi- ciationem, cum JESU, non dixerit: Non mori- tur: sed, si & c. v. 23.

2. A Quo? v. 24.

Feria II. Paschatos, Evang. Luc. 24, 13—35.

Christus Redi- bis se hoc loco, duobus quibusdam ex suis Discipulis præbet, tūm

- 1. Comitem: Ubi annotantur: & c. vide Litt. A.
- 2. Hospitē. Plura hic membra consideranda veni- unt:

1. Facti huius occasio, v. 28. 29.

2. DO- MINI

- 1. Revelatio: quando & quomodo facta: ἀποκρίσις cum nim. panem fregisset, v. 30. 31.
- 2. Subductio. ἀφ᾿ αὐτῶν ἐγένετο, & c. v. 31.

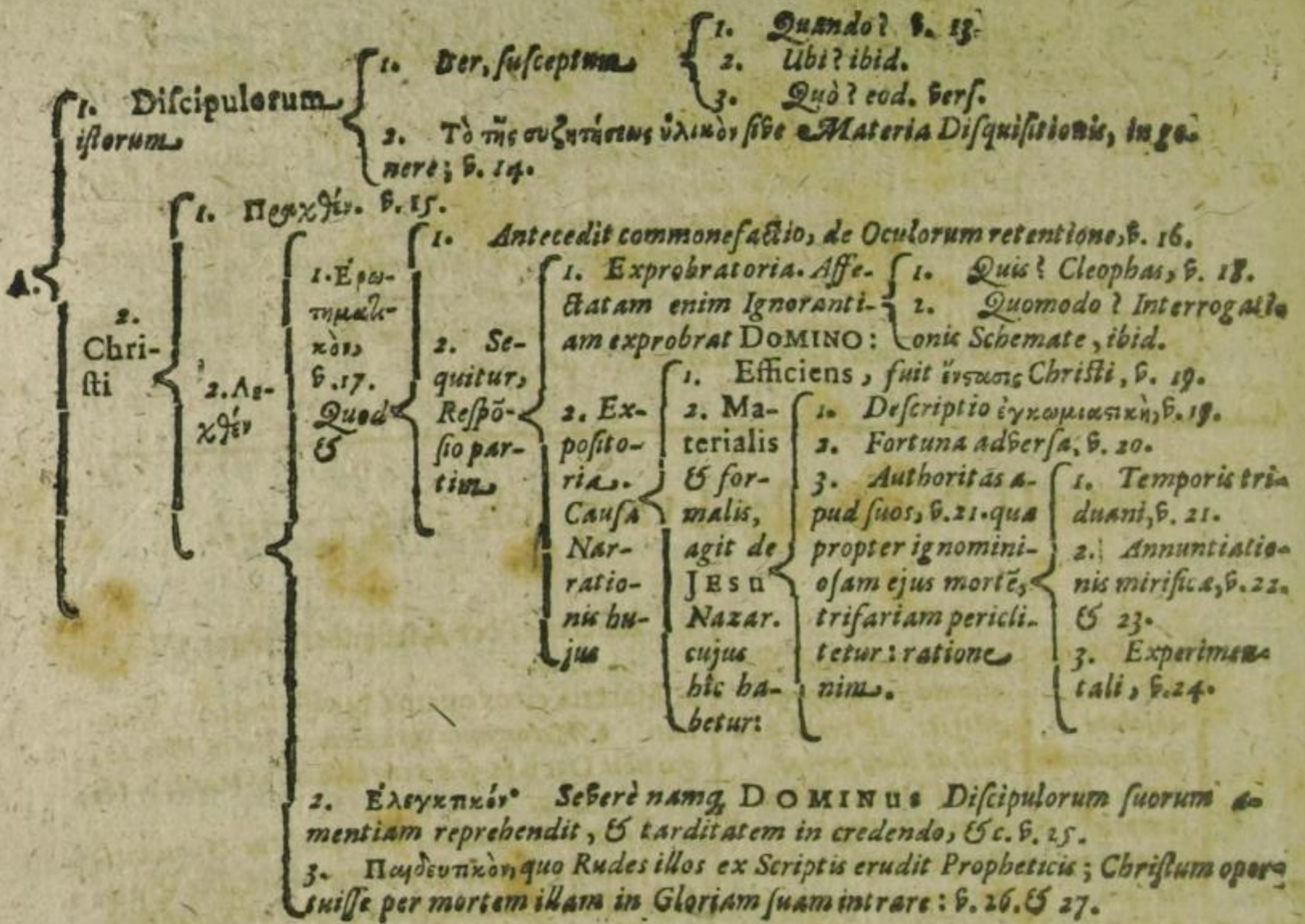
3. Di- scipu- lorum

- 1. Mutua Confessio, de summa Verborum JESU effi- cacia, v. 32.
- 2. Divulgatio. Eadem namq; Hora Jerosolymam reversi, Un- decim illis, & qui cum ipsis erant

1. Nuntium illud vo- num afferunt: quod DN. verè resurrex- rit, v. 34.

2. Nar- rant,

- 1. Τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, v. 35.
- 2. Καὶ ὡς ἐγνώθη αὐτοῖς, & c. ibid.

Feria III. Paschatis, Evang. Luc. 24, 36—47.)

B. 1. Cap.

- B.
- 1. Contrarijs; quorum
    - 1. Primo negat se, ut ipsi opinentur, Spiritum esse, à Sensuum (visus & tactus) iudicio, v. 39-40.
    - 2. Altero affirmat, se verum illum Hominem esse à proprietate humana Naturæ, cuius solius est, Spiritus quidem respectu, naturaliter comedere. Exponitur hic Argumenti
      - 1. Occasio, v. 41.
      - 2. Forma, quæ consistit in Edulij
        - 1. Petitione, v. 41.
        - 2. Oblatione, v. 42.
        - 3. Comestione manifesta, v. 43.
  - 2. A necessario, propter Scripturam (de qua prius ad suos locutus jam eius mentem aperit, quò intelligant, v. 44-45.) quæ non tantum Passionem: sed Resurrectionem, etiam suam, unà cum finali causa prædixerit, v. 46. & 47.

Feria II. Pentecostes, Evang. Joh. 3, 16—21.

- Probat hoc Evangelio Christus
- 1. DEUM non velle absolute quenquam perire, desumptis Argumentis tum à DEI
    - 1. Κοσμοφιλία Qui aliquid summopere diligit: Is certe non vult ut illud pereat. Atqui DEUS Mundum &c: Ergò) Perpendantur Cause:
      - 1. Efficiens (der Liebhaber) DEUS dilexit, v. 16.
      - 2. Materia circa quam (die Geliebten) Mundus. Metonymia, pro Hominibus in Mundo, qui non DEUM sed tenebras dilexerant, v. 16. & 19.
      - 3. Forma & modus: sive qualitas & quantitas (wie hoch vnd gros denn Gott die Gottlose Welt geliebet habe) Sic, ut daret Filium illum suum Unigenitum, v. 16.
      - 3. Finis: Ut OMNIS qui credit in Eum, non pereat: sed habeat Vitam eternam, v. 16.
    - 2. Υο-προσβεία, sive Missione Filij sui in Mundum. DEUS non misit Filium &c. sed ut servetur M. per Eum. v. 17. Ergò DEUS non vult, ut pereat Mundus.
  - 2. Homines Pereuntes ipsos, suâ sibi culpâ æternum exitium attrahere, propter suam illam
    - 1. Extremam ἀπιστίαν.
      - 1. Propositio ἀνθηρεπική, v. 18.
      - 2. Ratio posterioris membri ἀνθηρεπείας: quia non credidit &c. v. 18.
    - 2. Summam κοσμοφιλίαν, quâ præ Luce tenebras dilexerunt v. 19. ponitur hic & exponitur Dilectionis istius
      - 1. Αἰτία: Erant enim mala Eorum Opera, v. 19.
      - 2. Αἰτιολογία: quare oderint lucem, κατ' ἀνύψιν? v. 20. & 21.

H

Feria

Feria III. Pentecostes, Ev. Joh. 10, 1—10.

In festo Nativitatis, Lectio Vespertina ad Tit. 2, 11—15.

In

In festo Paschali, Epistola, 1. Corinth. 5, 6—8.

D. Paulus hoc loco Corinthios suos partim

1. Arguit de Officij sui neglectu in puniendis malis, Argumento à periculoso, per schema Communicationis, v. 6.

2. Docet, quidnam ipsis faciendum sit: videl.

1. Vetus fermentum expurgandum, v. 7. (scandalum à medio tollenda) additur,

2. Festum celebrandum, v. 8. Ne quis autem Modi Ignorantiam pratendat, το πως ostendit

1. Finis: Ut sitis nova conspersio, v. 7.

2. Πηγαιζέληψις. Tacite namq; Objectioni (quã tali expurgatione haud opus esse aliquis existimare posset, à supervacuo, quod jam ante sanguine Christi abluti sumus) occurrit Apostolus κατὰ τὸ βίαιον seu per Inversio-nem, ideò ostendens minimè infermentatos decere tolerare fermentum, cum Christus Pascha nostrum pro nobis immolatus sit, v. 7.

1. Κατ' ἀφαιρέσειν τὸ μὴ

2. Κατὰ θεσον τὸ π*

1. Μετεφορικῶς. Festum celebremus, non in fermento Veteri, v. 8.

2. Ἐκτετικῶς. Non in fermento malitia & versutia, ibid.

2. Κατὰ θεσον τὸ π* Sed in panibus fermento carentibus, hoc est, sinceritate & veritate, v. 8.

In festo Pentecostes lectio vespertina ex Act. cap. 2, 1—13.

Sacra isthac Lectio, de Missione Spiritus sancti agit tum

1. Præstitâ:

2. Divulgatâ. Annotantur autem

1. Quando? Quum completeretur dies Pentecostes, v. 1.

2. Ubi? Hierosolymis, in Domus cœnaculo, seu superiore adium parte, ubi convenerant Apostoli, v. 1. 2. 5. Vide etiam Actor. 1, 1. 12. 13.

3. Quomodo? Mediantibus Vento & Igne. Expēdatur S. S.

4. Quibus? Discipulis Christi, Apostolis XII. (Actor. 1, 13. 15. 27.) Unanimiter congregatis, v. 1. Hi omnes Spiritu S. repleti

1. Πέσσωπι sive Persona, ad quas rumor iste pervenit: Iudei ex omni natione earum que sub cœlo sunt, commorantes Hierosolymis, qui ab Ὀλαβεῖα commendantur, v. 5. (waren Efferer Gottes: sed non secundum scientiam, Rom. 10, 2. 3.)

2. Ἐπόμψα (was drauff vn draus erfolget) Multitudinis nim.

1. Organon sive Medium quo venit

2. Factum: sessio super singulos Eorum, v. 3.

1. Ἀκυστὸν sonitus repente de cœlo factus, & totam replens, & c. v. 2.

2. Ὁρατὸν. Dispertita lingua ignea, v. 3.

2. Dicuntur, v. 4.

2. Probantur, signo loquelæ novæ. Cœperunt enim loqui aliis linguis, prout Spiritus ille debeat eloqui, v. 4.

1. Conventus, v. 6.

2. Confusio Hujus

1. Causa ἀεκατερκηνὴ quod audiret, & c. v. 6.

2. Effectus, in quibusdam

1. Laudabilis: mutua disquisitio de Rei illius miraculosè gesta

2. Vituperabilis, sarcastica irrisio, v. 13.

1. Nobitate: quod singuli (Parthi & Medii & c.) sua nativâ lingua Galileos illos exoticos loqui audirent, v. 7—11.

2. Eventu, v. 12.

FINIS.

Gloria in excelsis DEO. Amen.

[Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including words like 'M. J. O...', 'Method...', and 'Johannis...']

Jh. evang. part. 86

